

ROZMAITOŚCI MOGILEŃSKIE

MIESIĘCZNIK RADY MIEJSKIEJ

LIPIEC - SIERPIEŃ 1997

MOGILNO NR 62(74) 1zł

ISSN 1233-4618

W NUMERZE: * Z PRAC ZARZĄDU GMINY I RADY MIEJSKIEJ * CZY MOŻNA ŻYĆ OSZCZĘDNIJ * 30-LECIE KGW * O IMPREZIE DZIECI-DZIECIOM * WIELKIE ŁOWIENIE * O PODMOGILEŃSKIM "RAJU" * VII MOGILEŃSKIE SPOTKANIA PLASTYCZNE * 10-LECIE OSP W NIESTRONNIE * JESZCZE POLSKA NIE ZGINĘŁA * DZIEŃ RODZINY W CHABSKU * DAWNE MOGILNO I INNE

ZESPÓŁ TANECZNY DZIAŁAJĄCY PRZY PZGS MOGILNO ZDJĘCIE Z 1953 R. CZY POZNAJESZ SIEBIE?

Z POSIEDZEŃ ZARZĄDU GMINY

W związku z tragiczną sytuacją powodziową na południu Polski, Zarząd Gminy Mogilno podjął natychmiastową decyzję dotyczącą uruchomienia **specjalnego konta bankowego na którym można gromadzić środki finansowe dla powodzian**. Wpłaty można dokonywać w Banku Gdańskim lub innych placówkach, na konto:

Bank Gdański o/Mogilno

nr 10401080 - 97132-4

z dopiskiem: "Dla powodzian".

Należy tu zaznaczyć, że wszelkie wpłaty zwolnione są z opłat bankowych.

W ramach rozliczeń - udziałów poniesionych przy budowie byłego bloku mieszkalnego wznoszonego pierwotnie w ramach Towarzystwa Budownictwa Społecznego, samorząd mogileński uzyskał 5 lokali mieszkalnych-komunalnych w budynku przy ul. Powstańców Wielkopolskich 35 A. Zarząd Gminy rozważał kilka propozycji rozdysponowania w/w mieszkań. I tak m.in. dyskutowano nad przydziałem tych lokali osobom z listy, sprzedaż mieszkań na zasadzie prawa spółdzielczego głównym najemcom lokali komunalnych a także sprzedaż mieszkań na wolnym rynku. W ostatecznym rozrachunku wygrała koncepcja, aby lokale te sprzedać, z tym, że pierwszeństwo w ich nabyciu będą mieli dotychczasowi najemcy lokali komunalnych. Uzyskane ze sprzedaży środki finansowe, zostaną przeznaczone na remonty substancji mieszkaniowej w Mogilnie, remonty elewacji itp.

Zarząd Gminy dokonał komisyjnego zniszczenia, poprzez spalanie, niewylosowanych zgłoszeń kandydatów do obwodowych komisji d/s przeprowadzenia referendum konstytucyjnego.

Zarząd wysłuchał informacji nt. budowy dróg, ulic i chodników na terenie miasta i gminy, po odbytych przetargach. I tak, dalszą odbudowę dróg relacji Dzierżążno-Procyń oraz Padniewo-Huta Padniewska wykona firma Mel-Bud z Marcinkowa, natomiast odcinki dróg Mogilno-Świerkówiec, Wiczanowo oraz Kołodziejewko-Jerkowo wykona Przedsiębiorstwo Robót Drogowych z Mogilna. Przetarg na prace równiarką i walcem drogowym wygrała firma p. Teofila Stanka z Padniewka. Ogłoszono (w biuletynie zamówień publicznych) przetarg na przebudowę chodników w ul. Hallera.

Na bieżąco analizowano wszelkie wnioski o przesunięcia koncesji na sprzedaż alkoholi, o sprzedaż gruntów, umarzania zobowiązań wobec budżetu gminy lub ich rozłożenia na raty.

Wysłuchano informacji nt. przebiegu gminnych zawodów pożarniczych w których brało udział 11 gminnych jednostek ochotniczych straży pożarnych a także zapoznano się z przygotowaniami do obchodów 10 lecia najmłodszej OSP w Niestronnie, która to jednostka otrzymała sztandar ufundowany przez mieszkańców miasta i gminy Mogilno, zakłady pracy, przedsiębiorstwa ale i sponsorów spoza gminy.

Zarząd Gminy wyasygnował stosowne kwoty na przeprowadzenie tradycyjnej już akcji letniej, i tak, 15000 zł przeznaczono na zorganizowanie letniego wypoczynku w stannicy harcerskiej w Chałupkach, 14000 zł na akcję letnią dla dzieci wiejskich (głównie w formie 1 dniowych wycieczek) oraz 2000 zł na dofinansowanie wypoczynku dzieci niepełnosprawnych.

Niezwykle wnikliwie dyskutowano nt. ogłoszenia św. Benedykta Patronem miasta Mogilna oraz ustanowienia dnia 11 lipca, świętem m. Mogilna. Powyższy temat będzie przedmiotem posiedzeń poszczególnych Komisji Rady Miejskiej a później trafi pod obrady sesji Rady.

Wiele tygodni trwały prace nad przygotowaniem stosownego projektu jednej z ważniejszych uchwał rady - uchwały o porządku w gminie, zwanej też "śmieciową". Zespół przygotowujący wspomniany projekt kierował się nie tylko "podkładką" czyli stosowną ustawą sejmową, jako przepisami wyższego rzędu ale także rozpatrywał realne

możliwości wprowadzenia przepisów chroniących nasze otoczenie, środowisko przed wzrastającą ilością śmieci, odpadków itp. Patrz: sprawozdanie z sesji rady.

Zarząd pozytywnie opiniował wnioski dotychczasowych najemców lokali komunalnych zamierzających wykupić mieszkania na własność.

W ostatnim czasie, członkowie Zarządu kilkakrotnie wyjeżdżali w teren, celem lustracji obiektów komunalnych (stare i nowe wysypisko odpadów komunalnych, ciepłownia miejska). Spotkano się z przedstawicielami załogi ZGK, związkami zawodowymi tam działającymi, zapoznano się z kondycją finansową zakładu, przeanalizowano poszczególne elementy mające wpływ na wynik finansowy ZGK.

Zapoznano się szczegółowo z przebiegiem kapitalnego remontu Młodzieżowego Ośrodka Kultury i Rekreacji (dawniejsza "Harcówka"). Do dokończenia remontu niezbędna jest m.in. całkowita przebudowa instalacji elektrycznej (pomimo ogłoszenia dwóch przetargów, nie wpłynęła żadna oferta). Zarząd rozpatrywał też możliwość "podciągnięcia" do budynku instalacji gazowej oraz kolektora sanitarnego. Są to zadania niezwykle kosztowne ale w niedalekiej przyszłości niezbędne.

Zarząd Gminy ogłosił konkurs na stanowisko dyrektora Młodzieżowego Ośrodka Kultury i Rekreacji a także na wykonanie przekopów i przewiertów pod drogami publicznymi, dla przeprowadzenia instalacji telekomunikacyjnych w rejonie Józefowa.

Aktualnie trwają prace projektowe nad koncepcją gospodarki ściekowej na terenie gminy Mogilno. Opracowanie to wskaże, "gdzie i jak mają płynąć ścieki", gdzie powstaną przepompownie a gdzie zlokalizowane będą oczyszczalnie. W tegorocznym budżecie zarezerwowana jest kwota 400 000.- zł na budowę kanalizacji na terenach wiejskich, z zapisem, że inwestycje te winny rozpocząć się w rejonie Goryszewa-Kwieciszewa. Jednak z uwagi na fakt iż trwają jeszcze prace nad opracowywaniem w/w koncepcji, Zarząd poprosił radnych o wyrażenie opinii co do rozpoczęcia budowy kanalizacji w rejonie Padniewka (która to miejscowość ma możliwość "wrzucenia" ścieków do kolektorów miejskich), a więc wcześniejszego rozpoczęcia realizacji zadania.

Przygotowano projekty uchwał w sprawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mogilno. Studium to zawiera strategię wytyczającą ogólne zasady kształtowania i zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy oraz związanych z nią działań uwzględniających poprawę jakości życia mieszkańców z równoczesną ochroną lokalnych zasobów środowiska przyrodniczego i kulturowego. Studium podlega uchwaleniu przez Radę Miejską (patrz: sprawozdanie z sesji) i nie jest aktem prawa miejscowego, nie stanowi podstawy do wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

XXIV SESJA RADY MIEJSKIEJ

W dniu 9 lipca br., w sali widowiskowej miejscowego domu kultury odbyła się kolejna sesja rady miejskiej.

Porządek obrad przewidywał następujące zagadnienia:

- uchwalenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta i gminy Mogilno,
- zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- ustalenie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Mogilno,
- powołania komisji konkursowych dla przeprowadzenia konkursu na dyrektora Szkoły Podstawowej w Strzelcach oraz na stanowisko dyrektora Młodzieżowego Ośrodka Kultury i Rekreacji w Mogilnie,
- przekazanie nieodpłatnie na rzecz skarbu państwa działek pod budynkami Urzędu Pracy i Zakładu Weterynarii przy ul. Obr. Mogilna,

c.d. ze str. 2 Z sesji Rady Miejskiej

- sprzedaż lokali spółdzielczych,
- sprzedaż mienia komunalnego.

Elektrownia koło Mogilna

Biuro projektów "Energoprojekt" Poznań opracował studium lokalizacyjne dla realizacji linii energetycznych wysokiego napięcia 400 i 220 kV.

Linie te będą przebiegać przez teren naszej gminy. Projektowane linie wiążą się z planowaną w pierwszej dekadzie XXI w. budową w rejonie Huta Padniewska - Przyjma elektrowni.

Elektrownia ta zasilana będzie paliwem gazowym

- stąd jej lokalizacja w rejonie kawernowych podziemnych zbiorników gazu.

Temat ten stał się przedmiotem dość długiej dyskusji między radnymi, a przedstawicielami "Energoprojektu" Poznań. Radni wyrazili zaniepokojenie stopniem zagrożenia wybudowanych przesyłowych linii energetycznych dla zdrowia i życia zamieszkałej w tym terenie ludności.

Studium lokalizacyjne zostało przez biuro projektów przesłane do zarządu gminy, który jest kompetentny do jego uzgodnienia. Zarząd uznał za wskazane przedstawienie go na posiedzeniu rady celem uzyskania opinii radnych.

Rada Miejska 24 głosami "za" przy 1 głosie wstrzymującym uznała za właściwe pozytywne uzgodnienia tego studium lokalizacyjnego.

Sprzedaż "Pomimexu"

Państwowy Ośrodek Maszynowy w Mogilnie w roku 1991 podjął decyzję o przekształceniu zakładu w spółkę z o.o. Pracownicy wykupili udziały w przekształconym zakładzie. Ponieważ zakład ten stanowił mienie komunalne decyzją o przekształceniu tego przedsiębiorstwa podjął zarząd gminy.

POM został przekazany na podstawie umowy leasingowej. Spłata należności za przekazane mienie miała nastąpić w ciągu 10 lat. Po niespełna dwu latach funkcjonowania spółki "Pomimex" okazało się, że zawarta umowa leasingu nie umożliwia normalnego funkcjonowania spółki, prowadzenia działalności produkcyjnej i regulowania należności wierzycielom (w tym gminie).

Działania zarządu, "Pomimexu" w celu poprawy jego kondycji ekonomicznej prowadzone wielokierunkowo doprowadziły do poprawy bilansu spółki. Nie było jednak możliwości regulowania wszystkich jej zobowiązań. W dużej mierze decydowała o tym zawyżona wycena wartości zakładu przyjęta do umowy leasingowej.

Po wielotygodniowych rozmowach, uzyskaniu niezbędnych opinii prawnych zarząd gminy podjął w 1993 r. decyzję o zmianie umowy.

Zmianie uległy: wartość zakładu a tym samym obciążenie zakładu spłatą rat kapitałowych i odsetek oraz terminu leasingu ustalony na rok 2003.

Od tego czasu zakład ten doprowadził do rzeczywistego wyrównania należności i zobowiązań. Z zadeklarowanego zwiększenia zatrudnienia o 20 % wykonano blisko 50 % - zwiększając stopniowo zatrudnienie z 200 do ponad 300 pracowników. Głównym problemem spółki stał się brak dostatecznej ilości środków w obrocie.

Aby utrzymać się na rynku przy rosnącej konkurencji niezbędne stało się inwestowanie w nowe technologie, a przynajmniej modernizacja zdekapitalizowanego parku maszynowego.

Przy braku niezbędnej ilości środków w obrocie niezbędne jest zaciągnięcie kredytu inwestycyjnego. Kredytu takiego przed spłaceniem należności leasingowej i przeniesienie własności spółka z żadnego banku nie mogła uzyskać. Zarząd "Pomimexu" wystąpił więc z wnioskiem do zarządu gminy o kolejną zmianę umowy umożliwiającą dokonanie spłaty pozostałej należności leasingowej jeszcze w tym roku i tym samym przejęcie na własność zakładu.

Zarząd Gminy przedstawił propozycję spółki na posiedzeniu rady miejskiej.

Radni po wysłuchaniu opinii przygotowanych przez trzech radców prawnych i odpowiedzi prezesa Zarządu Spółki uznała za wskazane przygotowanie przez zarząd gminy nowelizacji umowy leasingu umożliwiającej przeniesienie własności tego zakładu jeszcze w 1997 r.

Kierunki zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mogilno

Zarząd gminy przedstawił radnym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy.

Opracowanie to zawiera strategię wytyczającą ogólne zasady zagospodarowania przestrzennego oraz związanych z nią działań uwzględniających poprawę jakości życia mieszkańców z jednoczesną ochroną miejscowego środowiska.

Celem studium jest m.in.:

- ocena dotychczasowego funkcjonowania gospodarki przestrzennej miasta,
- określenie kierunków działania na przyszłość w celu prawidłowego zabezpieczenia przez miasto jego funkcji usługowej i przemysłowej, a także pełnienia roli centrum administracyjnego względem gminy i regionu,
- wskazanie obszarów, dla których przewiduje się lokalizację funkcji ponadlokalnych,
- wskazanie obszarów podlegających ochronie na podstawie przepisów ustaw szczególnych.

Ustalenia zawarte w studium stanowią materiał do opracowania strategii rozwoju gminy.

Przedstawienie tego dokumentu na sesji zostało poprzedzone kilkakrotnymi posiedzeniami zarządu z udziałem zespołu opracowującego przedmiotowe studium.

Materiały te stanowiły również przedmiot analizy na posiedzeniach komisji problemowych rady miejskiej.

Rada miejska podjęła uchwałę o przyjęciu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy.

Zmiana planu miejscowego

Rada miejska podjęła uchwałę o zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy.

Do planu zostały wprowadzone elementy niezbędne do zasilania gazem kotłowni przy ul. Polnej to jest gazociąg wysokiego ciśnienia DN 150, stację redukcyjno-pomiarową gazu I stopnia oraz teren urządzeń energetyki cieplnej wraz z stacją redukcyjną gazu II stopnia.

Uchwała śmieciowa

Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach określiła ogólne zasady a zarazem nałożyła na samorządy obowiązek ustalenia szczegółowych zasad utrzymania porządku i czystości.

Postanowienia przyjętej przez radę miejską uchwały wejdą w życie z dniem 1 października 1997 r.

Pełen tekst uchwały jest opublikowany na łamach tego numeru "Rozmaitości".

Komisje konkursowe

Rada miejska powołała komisję konkursową dla przeprowadzenia konkursu na stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej w Strzelcach w następującym składzie:

- 1) Hieronim Szalaty - przewodniczący
- 2) Tadeusz Szymański
- 3) 4) - przedstawiciele Kuratorium Oświaty
- 5) Elżbieta Wlazło
- 6) Alicja Światlak
- 7) Danuta Bosiacka
- 8) Jolanta Manuszewska
- 9) Janina Baranowska

c.d. na str. 4

c.d. ze str. 3 Z sesji Rady Miejskiej

Powołana została również komisja konkursowa do przeprowadzenia konkursu na stanowisko dyrektora Młodzieżowego Ośrodka Kultury i Rekreacji w Mogilnie w następującym składzie:

- 1) Roman Pawłowski
- 2) Tadeusz Szymański
- 3) Hieronim Szalaty
- 4) Jolanta Czerwińska
- 5) Maria Krause
- 6) Marek Chudyszewicz

Porządek pracy w/w komisji określa uchwalony przez radę miejską regulaminu.

Przekazanie działek na rzecz Skarbu Państwa

Rejonowy Urząd Pracy w Mogilnie i Woj. Zakład Weterynarii w Bydgoszczy wystąpiły z wnioskami o przekazanie działek znajdujących się pod ich budynkami. Działki te są m.in. niezbędne do wypełnienia ich funkcji statutowych. Wiąże się to również z potrzebą rozbudowy i przebudowy zajmowanych przez nich budynków.

Gmina nie posiada środków na inwestowanie zabezpieczające potrzeby tych jednostek a one same mają inwestować tylko w nieruchomości, do których posiadają tytuł prawny.

Rada uznała, że zachodzi potrzeba przekazania tych działek na rzecz Skarbu Państwa.

Sprzedaż mieszkań na Sójczym Wzgórzu.

Gmina Mogilno będąca członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej w Mogilnie uzyskała 5 mieszkań w wybudowanym bloku przy ul. Powstańców Wielkopolskich nr 35 A (mieszkania 26, 28, 30, 50, 60).

Ilość mieszkań będących w dyspozycji gminy stanowi równowartość nakładów poniesionych przez samorząd na budowę tego budynku.

Sprzedaż będzie dokonana w drodze przetargu publicznego, przy czym zostanie on ograniczony do najemców zajmowanych lokali mieszkalnych w zasobach komunalnych, który po wykupieniu mieszkania pozostawia do dyspozycji gminy dotychczas zajmowany lokal.

W przypadku braku ofert złożonych przez osoby spełniające w/w warunki zostanie przeprowadzony przetarg nieograniczony ustny.

Środki uzyskane ze sprzedaży lokali rada postanowiła przeznaczyć na remonty i modernizację mieszkań komunalnych.

Sprzedaż mienia komunalnego

Rada podjęła uchwały o sprzedaży niżej wymienionego mienia:

- a) zabudowana budynkiem stacji transformatorowej działka ziemi nr 1187/2 o pow. 384 m² w Mogilnie przy ul. Reja,
- b) niezabudowana działka nr 94/2 o pow. 1,85 ha położona we wsi Huta Palędzka.

- c) działki rolnicze nr 266/1 o pow. 0,57 ha, nr. 301 o pow. 0,19 ha oraz działkę nr 188 o pow. 0,81 ha - wszystkie położone w Padniewie.

Środki uzyskane ze sprzedaży nieruchomości wymienionych w p-tach a i b rada postanowiła przeznaczyć na inwestycje komunalne, natomiast środki ze sprzedaży działek w Padniewie na budowę wodociągów wiejskich na terenie gminy Mogilno.

Uchwała Nr XXIV/205/97

Rady Miejskiej w Mogilnie

z dnia 9 lipca 1997 r.

w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Mogilno.

Na podstawie art. 18 ust. 2, pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) oraz art. 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i

porządku w gminach (Dz. U. Nr 132 poz. 622) po zasięgnięciu opinii Państwowego Terenowego Inspektora Sanitarnego.

Rada Miejska uchwała co następuje:

§1

Ustala się szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Mogilno, które stanowią zał. Nr 1 do uchwały.

§2

Wykonanie uchwały zleca się Zarządowi Gminy Mogilno.

§3

Uchwała podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty poprzez:

- a) rozplakatowanie obwieszczeń na tablicach ogłoszeń w sołectwach, w siedzibie Urzędu Miasta i Gminy, oraz w miejscach wyznaczonych do umieszczania ogłoszeń na terenie miasta,
- b) opublikowanie w "Rozmaitościach Mogileńskich".

§4

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1997 r.

Przewodniczący
Rady Miejskiej
Jan Thiede

Zał. Nr 1 do uchwały Nr XXIV/205/97
Rady Miejskiej w Mogilnie
z dnia 9 lipca 1997 r.

Szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie miasta i gminy Mogilno.

Rozdział I

Postanowienia ogólne.

§1

1. Gmina tworzy odpowiednie warunki do utrzymania czystości i porządku w szczególności poprzez:

- tworzenie polityki ekologicznej i współdziałanie w tym zakresie z sąsiednimi gminami,
- propagowanie zachowań proekologicznych ludności,
- dofinansowanie do urzędów, materiałów, sprzętu służącego do składowania i unieszkodliwiania, transportu odpadów, a szczególnie do selektywnej zbiórki odpadów,
- utrzymanie, budowanie i modernizowanie z zastosowaniem najnowszych technologii, wysypisk odpadów komunalnych,
- budowę, utrzymanie i modernizację oczyszczalni ścieków,
- utrzymanie szaleatów publicznych,
- wydawanie zezwoleń na prowadzenie usług podmiotom gospodarczym i współdziałanie z nimi,
- bieżącą kontrolę w zakresie wykonywania postanowień niniejszej uchwały,
- współdziałanie z właściwymi organami administracji rządowej w organizowaniu gospodarki odpadami niebezpiecznymi wydzielanymi z odpadów komunalnych.

§2

1. Ileż to w uchwale jest mowa o:

- właścicielach nieruchomości: należy przez to rozumieć także współwłaścicieli, użytkowników wieczystych oraz jednostki organizacyjne i osoby posiadające nieruchomości w zarządzie lub użytkowaniu, a także inne podmioty władające nieruchomościami,
- odpadach komunalnych: należy przez to rozumieć stałe i ciekłe odpady powstające w gospodarstwach domowych, obiektach użyteczności publicznej i obsługi ludności w tym nieczystości gromadzone w zbiornikach bezodpływowych, porzucone wraki pojazdów oraz odpady uliczne z wyjątkiem odpadów niebezpiecznych z zakładów opieki zdrowotnej i zakładów weterynaryjnych.

2. Obiekty użyteczności publicznej i obsługi ludności, o których mowa w p-ku 1-szym, są to w szczególności urzędy organów administracji, zakłady opieki zdrowotnej i opieki społecznej, szkoły i placówki w rozumieniu przepisów o systemie oświaty oraz placówki kulturalno-oświatowe.

3. Jeżeli nieruchomość jest zabudowana budynkami wielorodzinnymi, w których ustanowiono odrębną własność lokali, obowiązki właściciela nieruchomości obciążają osoby sprawujące zarząd nieruchomością wspólną.

Rozdział II

Wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości.

c.d. na str. 5

§3

1. Każda nieruchomość winna być wyposażona w urządzenia służące do gromadzenia stałych odpadów komunalnych. W zależności od ilości wytwarzanych odpadów należy wyposażyć nieruchomość w co najmniej w jedno z niżej wym. urządzeń:

- a) pojemnik stały SM 110 I, lub pojemnik KP-6 lub KP-7,
- b) kosze uliczne,
- c) worki na śmieci ulegające biodegradacji.

2. Urządzenia do gromadzenia odpadów powinny być ustawione na utwardzonej powierzchni w obrębie nieruchomości, w miejscu umożliwiającym łatwy dojazd i dostęp w celu bezpiecznego opróżnienia oraz pozwalający na utrzymanie w porządku i należytych stanie sanitarnym. Miejsce to, w miarę możliwości winno być osłonięte zielenią izolacyjną.

3. Właściciel nieruchomości zobowiązany jest utrzymywać urządzenia, o których mowa w § 3 ust. 1 w odpowiednim stanie technicznym i sanitarnym oraz gromadzić w nich odpady komunalne.

§4

1. Właściciel nieruchomości, na której zlokalizowany jest obiekt mieszkalny lub użytkowy, zobowiązany jest podłączyć nieruchomość do kanalizacji sanitarnej, jeżeli odległość tych obiektów od kolektora kanalizacji sanitarnej nie przekracza 100 m. Z obowiązku tego wyłączone są ścieki (gnojowica) pochodzące z budynków inwentarskich.

2. W przypadku braku kanalizacji sanitarnej w miejscowości (ulicy), ścieki sanitarne należy odprowadzać do szczelnych zbiorników bezodpływowych.

3. Podłączenie nieruchomości do sieci kanalizacji sanitarnej odbywa się na zasadach i warunkach określonych przez administratora (zarządcę) sieci.

4. Dopuszcza się gromadzenie i oczyszczanie ścieków w indywidualnej oczyszczalni na nieruchomości, pod warunkiem spełnienia wymogów wynikających z obowiązujących przepisów szczególnych w tym zakresie.

§5

Właściciele nieruchomości położonych na terenach wiejskich, użytkownicy działek położonych na terenach zorganizowanych ogrodów działkowych oraz właściciele gospodarstw rolnych na terenie miasta mogą organiczną część odpadów komunalnych kompostować. W takim przypadku należy bezwzględnie zapewnić warunki wykluczające uciążliwości i zagrożenia dla otoczenia i nieruchomości sąsiednich.

§6

Oczyszczanie ze śniegu i lodu oraz usuwanie błota i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości należy do właściciela nieruchomości.

§7

Zapewnienie utrzymania czystości i porządku na terenie budowy, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, należy do kierownika budowy.

§8

Oczyszczanie przystanków komunikacyjnych ze śniegu i lodu oraz usuwanie odpadów komunalnych, błota i innych zanieczyszczeń na tych terenach należy do obowiązków jednostek użytkujących tereny służące komunikacji publicznej.

§9

W odniesieniu do dróg publicznych, obowiązki utrzymania czystości i porządku należą do zarządu drogi z wyłączeniem obowiązków określonych w § 7.

Rozdział III

Zasady rozmieszczania urządzeń do gromadzenia odpadów, częstotliwość i sposób usuwania odpadów komunalnych z nieruchomości i innych terenów przeznaczonych do użytku publicznego

§10

1. Usuwanie odpadów komunalnych z nieruchomości dokonuje Zakład Gospodarki Komunalnej lub inny podmiot posiadający zezwolenie udzielone przez Burmistrza Miasta i Gminy.

2. Dopuszcza się usuwanie odpadów stałych we własnym zakresie przez właścicieli nieruchomości pod warunkiem dostarczenia ich bezpośrednio na miejsce składowania (wysypisko komunalne). Do wywozu nieczystości płynnych uprawnione są wyłącznie podmioty określone w ust. 1.

§11

1. Właściciel nieruchomości zobowiązany jest do zawarcia umowy z podmiotem gospodarczym, o którym mowa w §10 ust. 1 a świadczenie

usług w ramach umowy powinno być potwierdzone rachunkami, które będą dokumentować wykonaną usługę.

2. W przypadku wywozu odpadów stałych przez właściciela we własnym zakresie, musi on posiadać rachunki potwierdzające składowanie odpadów na wysypisku.

3. W umowie, o której mowa w §11 ust. 1, strony określają zasady i częstotliwość wywozu odpadów przyjmując, że:

- z terenów budownictwa jednorodzinnego wywóz następuje co najmniej 1 raz w m-cu.

- z terenów budownictwa wielorodzinnego, obiektów użyteczności publicznej, zakładów pracy odpady usuwa się w miarę potrzeb określonych przez zarządcę nieruchomości.

- kosze uliczne oraz kosze w parkach i innych terenach użyteczności publicznej, opróżnia się w miarę potrzeb.

- opróżnianie urządzeń do gromadzenia nieczystości płynnych następuje będzie okresowo, jednak nie rzadziej niż raz na kwartał.

4. Kosze uliczne na głównych ciągach komunikacyjnych i centrach handlowych winny być rozmieszczone w odległości nie większej niż 100 m jeden od drugiego.

5. Odbiór odpadów wielkogabarytowych i nietypowych dokonuje się na indywidualne zlecenie. Tego rodzaju zlecenie realizuje wyłącznie ZGK. W uzasadnionych przypadkach ZGK może odmówić wykonania usługi.

6. Odpady przemysłowe i medyczne podlegają oddzielnemu odbiorowi i unieszkodliwianiu wg. zasad i wymogów określonych odrębnymi przepisami. Producenci w/w odpadów mają obowiązek udokumentowania sposobu ich unieszkodliwiania.

Rozdział IV

Zasady utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej oraz zwierząt domowych.

§12

1. Wprowadza się zakaz utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach:

- budownictwa wielorodzinnego,
- usług ogólnomiejskich i ponadpodstawowych,
- skoncentrowanego budownictwa jednorodzinnego.

2. Na pozostałych terenach wyłączonych z produkcji rolnej zwierzęta gospodarskie mogą być utrzymywane przez właścicieli gospodarstw rolnych wówczas, gdy na nieruchomości znajduje się siedziba gospodarstwa rolnego.

3. Właściciele gospodarstw rolnych zobowiązani są do osłonięcia zielenią izolacyjną urządzeń do składowania obornika i zanieczyszczonych odpadów płynnych, zlokalizowanych w sąsiedztwie ulic, dróg i terenów użyteczności publicznej.

4. Dopuszcza się możliwość chowu drobnego inwentarza w budynkach gospodarczych, dla własnych potrzeb, na terenach budownictwa jednorodzinnego pod warunkiem dostosowania pomieszczeń do gatunku i ilości hodowanych zwierząt. Utrzymywanie zwierząt nie może być uciążliwe dla otoczenia i sąsiednich nieruchomości (zapachy, hałas, zanieczyszczenie odpadami).

Rozdział V

Deratyzacja na terenie miasta i gminy.

§13

1. Nieruchomości i obiekty na nich zlokalizowane, należące do osób prawnych i fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, właścicieli domów wielorodzinnych, urzędów organów administracyjnych, zakładów opieki zdrowotnej i opieki społecznej, szkoły, przedszkola i placówki kulturalno-oświatowe są objęte obowiązującą deratyzacją.

2. Deratyzacja na terenach, o których mowa w ust. 1, jest przeprowadzana przez ich właścicieli jeden raz w roku.

3. Zarząd Gminy może nakazać, w uzasadnionych przypadkach, przeprowadzenie deratyzacji dodatkowej w określonych obiektach lub na określonym terenie.

Rozdział VI

§14

1. Do kontroli przestrzegania niniejszych zasad upoważnieni są:

- funkcjonariusze Straży Miejskiej,
- osoby legitymujące się upoważnieniem Burmistrza Miasta i Gminy uprawnionym do przeprowadzania kontroli.

2. Naruszanie zasad utrzymania czystości i porządku podlega karze wynikającej zarówno z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, jak i z innych ustaw szczegółowych.

Jeszcze Polska nie zginęła...

To słowa naszego Hymnu Narodowego, który ma dwustuletnią historię. Mazurek Dąbrowskiego łączy się z dramatycznym okresem naszych dziejów. Po klęsce insurekcji kościuszkowskiej i III rozbiórze Polski nasz kraj wymazany został z mapy Europy. Patrioci polscy udający się wówczas na emigrację szukali sposobu wskrzeszenia Ojczyzny. Nadzieje wiązano z rewolucyjną Francją, która walczyła z naszymi zaborcami. Przebywający wówczas we Francji Józef Wybicki, znając zdolności wojskowe gen. Jana Henryka Dąbrowskiego, zabiegał o przybycie gen. z okupowanej Warszawy do Paryża. Generał wkrótce zawarł układ z Napoleonem Bonaparte na mocy, którego w styczniu 1797 r. powołano do życia Legiony Polskie we Włoszech, których zadaniem było wyzwolenie Polski spod niewoli zaborczej. Powstałe wojsko miało charakter wojska narodowego, przyszła kadra armii wolnej Polski, z polskim mundurem, komendą i zwyczajem.

7 lipca 1797 r. do stacjonujących w lombardzkim Reggio k. Bolonii wojsk polskich przybył Józef Wybicki - przyjaciel gen. Dąbrowskiego. W kilka dni później, 16 lipca polskie legiony uczestniczyły w wielkiej defiladzie, i kiedy to orkiestra grała a legionie śpiewali polskie pieśni patriotyczne - wówczas Wybickiemu przyszły na usta słowa JESZCZE POLSKA NIE UMARŁA..., bo przecież żyje w polskich oddziałach. Wypowiadając te słowa zdał sobie sprawę, że rzuca wyzwanie tym, którzy uśmiercili jego Ojczyznę - Austrii, Prusom i Rosji.

I w takich okolicznościach między 16 a 19 lipca 1797 r. powstały słowa nieśmiertelnej polskiej pieśni - MAZURKA DĄBROWSKIEGO, po raz pierwszy 20 lipca 1797 r. w w dniu uroczystości pożegnalnych oddziałów legionowych gen. Dąbrowskiego, w Regio zabrzmiiała Pieśń Legionów.

Pieśń Legionów Polskich we Włoszech znana także jako Mazurek Dąbrowskiego. Najpierw był żołnierską pieśnią patriotyczną, w okresie niewoli wysunął się na czoło polskich pieśni narodowych. Mimo, że z mapy Europy znikło państwo polskie - istniał przecież naród. Pieśń Legionów Polskich zagrzewała Polaków do walki o wyzwolenie, a śpiewana była przez formacje polskie, powstające zarówno w kraju, jak i za granicą.

Najstarszą pieśnią, która pełniła rolę hymnu polskiego, była Bogurodzica, śpiewana przez rycerstwo, między innymi przed słynną bitwą pod Grunwaldem w 1410 r. Przez wiele lat żadna z pieśni żołnierskich nie stała się pieśnią narodową.

W XVIII wieku śpiewano powszechnie pieśń "Święta miłości kochanej Ojczyzny, do której słowa napisał poeta Ignacy Krasicki, ale i ta pieśń nie stała się hymnem narodowym. Miano to zyskał dopiero Mazurek Dąbrowskiego. Pieśń ta miała dodać legionistom otuchy i wiary, że wrócą do Polski przynosząc Jej wolność. Pieśń Legionistów Polskich we Włoszech, napisana do melodii mazura, rozpoczynała się od słów:

Jeszcze Polska nie umarła,
Kiedy my żyjemy,
Co nam obca moc wydarła,
Szablą odbijemy.

Z biegiem lat zmieniano niektóre jej słowa, dodawano nowe zwrotki. Przez lata wiernie towarzyszyła narodowi w jego walkach o wolność. Rozbrzmiewała na polach bitew podczas patriotycznych manifestacji. Po długich latach niewoli i walk wyzwoleniczych Polska w 1918 r. odzyskała niepodległość. Stała się niezależnym, suwerennym państwem Europy. Wówczas pieśń ta była śpiewana jako hymn.

Uznając znaczenie tej "piosenki żołnierskiej", w 1926 r. ogłoszono Pieśń Legionów Polskich oficjalnym Hymnem Państwowym Rzeczypospolitej Polskiej. Podano wówczas obowiązujący do dziś tekst hymnu.

W latach II wojny światowej, kiedy narodowi polskiemu groziła zagłada, Mazurek Dąbrowskiego rozbrzmiewał wszędzie, gdzie walczyli żołnierze polscy. Przypominał Polakom w kraju i tym rozproszonym po świecie, walczącym na wszystkich frontach, że "Jeszcze Polska nie zginęła, kiedy my żyjemy...". W czerwcu 1948 r. władze w odrodzonej Ojczyźnie potwierdziły, że Mazurek Dąbrowskiego jest oficjalnym hymnem narodowym i państwowym. I tak jak godło, barwy tak i hymn łączyły i łączą wszystkich Polaków w kraju i za granicą. Są symbolami tożsamości, honoru, dumy i godności Narodu, są otaczane najwyższą czcią i szacunkiem.

Józef Wybicki tworząc hymn, nie przewidywał, że zapewnia sobie nieśmiertelną sławę twórcy polskiego hymnu narodowego. Natchnione

żarliwym patriotyzmem słowa OJCZYŻNA i POLSKA - zasługują na najwyższy szacunek nas Polaków, to słowa najwyższych narodowych wartości, których lekceważyć nie wolno.

Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy,
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.

Marsz, marsz, Dąbrowski,
Z ziemi włoskiej do Polski,
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem.

Przejdziem Wisłę, przejdziem Wartę,
Będziem Polakami,
Dał nam przykład Bonaparte,
Jak zwyciężać mamy.

Marsz, marsz, Dąbrowski...

Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla Ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.

Marsz, marsz, Dąbrowski...

Już tam ojciec do swej Basi
Mówi zapłakany:
Słuchaj jeno, pono nasi
Biją w tarabany.

Marsz, marsz, Dąbrowski...

Niemiec, Moskał nie osiedzie
Gdy, jawnszy pałasza,
Hasłem wszystkich wolność będzie
I Ojczyzna nasza!

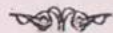
J.C.

Odszedł od nas Wódz, wskrzesiciel Polski, Budo-
wniczy naszej Ojczyzny,

Pierwszy Marszałek Polski

JÓZEF PIŁSUDSKI

W głębokim smutku łączymy się wszyscy - by
oddać Jemu ostatni hołd.

Ustala się następujący porządek uroczystości:

W sobotę dnia 18 maja 1935 r.

1. Zbiórka przedstawicieli władz i urzędów oraz wszystkich Towarzystw i Organizacji ze sztandarami przed Urzędem Skarbowym o godz. 8-mej rano.
 2. Wymarsz na cmentarz i złożenie wieńca na grobie poległych bohaterów.
 3. Msza św. żałobna z wigiljami w kościele poklasztornym o godz. 10-tej rano.
 4. Powrót na Rynek, gdzie nastąpi zakończenie uroczystości.
- O godz. 13-tej będzie Pan Starosta Pow. przyjmował osobiście te osoby, które chciałyby wyrazić kondolencje z powodu strasznego ciosu, który poniósł nasz Naród.

Komitet zwraca się z apelem do wszystkich pp. Pracodawców, aby zwolnili na czas uroczystości swych pracowników, w celu umożliwienia im wzięcia udziału w uroczystości.

PP. właściciele sklepów handlowych uprasza się, aby na znak żałoby zamknęli swoje sklepy w wyżej podanym dniu w czasie od godz. 9.30 - 12-tej.

Wykonawczy Komitet Parafj. parafji mogileńskiej:

Przewodniczący: Kazimierz Tyczewski, burmistrz.

Członkowie: Piotr Błaszak Wądzien, Michał Bobrowski, Apolinary Grylewicz, Wacław Groszkiewicz, Jan Gienza, Roman Jerzykiewicz, Jan Kopeć Wiścanowo, Dra. Marja Lewandowska, Sian, Łukowski Olsza, Andrzej Lisiecki Izby, Jan Pijarówski, Jan Rostkowski, Władysław Skibiński, Kazimierz Skubiś Zak. Wytwórki Mogileńskie.

Dawne Mogilno

II. Mogilno w okresie międzywojennym w latach 1919-1939. Wspomnienia.

Przewrót majowy Piłsudskiego (12-14.5. 1926), po którym kolejny rząd Wincentego Witosa w dniu 15 maja 1926 r. upadł, został przez mieszkańców naszego miasta, podobnie jak w całej Wielkopolsce, w większości nieprzychylnie przyjęty. Szczególnie u nas zarzucano Piłsudskiemu łamanie prawa konstytucyjnego. Parę miesięcy po tym, bo w dniu 8 listopada 1926 r. na wiec Ludowców przybył do Mogilna Wincenty Witos, który jednak tutaj nie pozyskał zbyt dużego aplauzu, bowiem zarzucano mu, zdaniem dyskutantów, prowadzenie niewłaściwej polityki finansowej i podatkowej na wsi.

Natomiast z dużym aplauzem, w rok później w lecie, spotkał się przyjazd do Mogilna francuskiej (rzekomo z Paryża, bo tak się anonsowali), grupy gimnastycznej pod nazwą "Grupa Bloncino". Na ich pokazy przybyło prawie całe miasto. Rynek okazał się za mały. Bardzo sprawnie rozciągnęli nad Rynkiem liny stalowe, od budynku ratuszowego do wieży kościoła ewangelickiego i dalej do najwyższego budynku mieszkalnego w Rynku nr 6 własności Maksymiliana Thiela. (Dzisiaj Komenda Policji Państwowej). Popisywali się naprawdę pięknymi ćwiczeniami poruszania się po linach. Ich popisy wzbudzały nieraz dreszczyk emocji, bowiem odbywały się wysoko nad ziemią, bez żadnego zabezpieczenia siatkami, broniącymi ewentualnie przed upadkiem na ziemię, a rynek był wybrukowany kamieniami, więc skutek takiego upadku byłby na pewno śmiertelny. W pewnym momencie kierownik grupy, łamaną polszczyzną, zwrócił się do zebranych z propozycją przeniesienia po linie jednego z mieszkańców Mogilna. Długo się nikt nie zgłaszał, aż w końcu zgłosił się starszy kolega ze szkoły wydziałowej Henryk Szarzyński. Zadowolony kierownik grupy zapowiedział go szumnie w sposób następujący: "Zgłosił się pan Henryk Szarzyński, student z Mogilna" i bardzo spieszenie, może żeby się nie odmyślił, poprowadził go po drabinie sznurowej na szczyt wieży kościelnej. W tym momencie dał się słyszeć donośny głos rektora szkoły: "Nie pozwalam - Szarzyński wróć się", ale Szarzyński był już na plecach kierownika i rozpoczynali właśnie podróż po linie. Jak się później tłumaczył - nie słyszał wołania rektora. Po pokonaniu wyznaczonego odcinka trasy, wrócili szczęśliwie na ziemię, przy dużych brawach uczestników imprezy. Na drugi dzień w szkole odbył się sądny dzień. Rektor zarzucał Szarzyńskiemu lekkomyślne narażanie swego życia na szwank i publiczne zlekceważenie jego nawoływań o powrót. W wyniku uchwały rady pedagogicznej Szarzyński został ze szkoły relegowany.

Na początku 1928 r. wybuchł nagle w budynku ratuszowym przy Rynku wówczas nr 4 (dzisiaj on już nie istnieje) niegroźny pożar, który zniszczył I piętro, ale wskutek zalania biur, trzeba było przenieść je do innych pomieszczeń. Na nową siedzibę władz miejskich wyznaczono budynek położony tuż przy farze - obok dzwonnicy. Okazał się jednak ciasny, więc znacznie zwiększono tempo odbudowy, tak, że prace budowlane zakończono w miesiącu czerwcu 1928 r. Budynek został powiększony o jedno piętro (drugie) i została nadbudowana facjata z masztem, umożliwiającym wywieszanie sztandaru na zewnątrz budynku. Znacznie zwiększono powierzchnię biur i służbowego mieszkania burmistrza. Wyposażenie biur było bardzo skromne, najniezbędniejsze, typowe, jedynie biuro burmistrza i salka posiedzeń Rady Miejskiej wykazywały więcej komfortu, np. na podłogach położono tam parkiet, czerwone chodniki i skromne dywany. W biurze burmistrza stała ciężka, dębowa biblioteka typu gdańskiego, komoda gdańska, okrągły stół, sześć krzeseł, dwa fotele, jeden większy fotel rzeźbiony, a na ścianach wisiały: krzyż, godło i portrety aktualnych dostojników państwowych. Salka posiedzeń była urządzona z większym smakiem. Dominował tutaj duży portret króla Władysława Jagiełły, wykonany przez artystę malarza Szmydta. Masywny fotel z godłem miasta, dla przewodniczącego Rady, duże

dębowe stoły, biurko dębowe i krzesła, a na ścianach oprócz krzyża i portretów aktualnych dostojników, wisiały trzy portrety honorowych obywateli miasta, a mianowicie: ks. prob. Mieczysława Brodowskiego, Sylwestra Jankowskiego i Piotra Płoszyńskiego. Wszystkie stoły były nakryte zielonym sukrem. Budynek nie miał centralnego ogrzewania, lecz był skanalizowany.

W r. 1928 zaczęto w Mogilnie obchodzić oficjalnie imieniny Józefa Piłsudskiego, a przed tym z dniem 11 listopada 1926. r. rozpoczęto świętować dzień 11 listopada jako święto narodowe, nazwane świętem niepodległości.

Z nowym rokiem szkolnym 1928/29 przeszedł na emeryturę Kierownik Szkoły Aleksander Jezierski, a jego stanowisko przejął Apolinary Grylewicz. W tym czasie też podjął pracę w Mogilnie nauczyciel Leon Niewiadomski, w przyszłości wybitny działacz społeczny w Mogilnie.

W roku 1928/29 przeżyliśmy w Mogilnie bardzo ciężką zimę. Mrozy dochodziły do -40°C, przy bardzo dużych opadach śniegu i trwały od grudnia 1928 r. do końca marca 1929 r. Wymarzły prawie wszystkie drzewa owocowe w ogrodach. Pozamarzały w ziemi przewody wodociągowe. Wodę pitną czerpaliśmy ze studni, znajdujących się na Rynku.

Ulice oczyszczane ze śniegu, przemieniały się w wysokie wawy. Rybacy wyrąbali na jeziorze mogileńskim przereble w lodzie, by uchronić ryby od uduszenia się z powodu braku tlenu. Na wiosnę, w połowie kwietnia, śniegi zaczęły topnieć. Podniósł się znacznie poziom jeziora mogileńskiego. Trudno było przejść plantami. Na ulicach pojawiły się głębokie wyrwy, spowodowane wypływającą z popękanych rur wodociagowych wodą. Miasto wyglądało wówczas jakby przez nie przeszedł jakiś kataklizm. Najstarsi ludzie nie pamiętali tak ostrej zimy.

W dniu 24 kwietnia 1927 r. w Poznaniu została uruchomiona Radiostacja Poznań Sp. z o.o., w której miasto nasze miało udział. Była to trzecia po Warszawie i Krakowie radiostacja w kraju. Od tej daty można powiedzieć, że do Mogilna wkroczyła radiofonia. Powstały tutaj dwa sklepy z odbiornikami i oprzyrządowaniem radiowym. Kłopot był w tym, że do Mogilna nie była doprowadzona energia elektryczna, a więc kupując radioodbiornik trzeba było kupić antenę, anodę i akumulator. Same odbiorniki nie były też tanie, np. trzylampowy odbiornik marki Philips, tak zwana "trójka", kosztował w początkowym okresie od 200 do 300 zł., a więc wartość jednomiesięcznej pensji już wysokiego urzędnika w Mogilnie. Poza tym korzystano z tak zwanych dedektorów, pracujących na kryształach. Mimo, że Mogilno w okresie międzywojennym nie było zelektryzowane, a na ulicach świeciły się lampy gazowe, typu dzisiaj reprezentowanego na Rynku i ul. Władysława Jagiełły, to jednak przynajmniej raz, a bywało, że i dwa razy na tydzień były tutaj wyświetlane seanse filmowe, w których, w zależności od jakości i tematu filmu, brała udział pokaźna liczba mieszkańców. Już w roku 1923 Leon Cerkaski wyświetlał filmy w salku przy Rynku nr. 10 (obecnie salka Mogileńskiego Domu Kultury), lecz po jednorocznej działalności w r. 1924 wyjechał do Stanów Zjednoczonych Am. P. i kino przestało na pewien czas funkcjonować. Trudu wyświetlania w Mogilnie filmów podjął się w kolejności Andrzej Wiórek z Inowrocławia (a następnie przeniósł się do Bydgoszczy). On to poczynił starania o przeprowadzenie linii elektrycznej z Starostwa do budynku przy Rynku nr. 10 i stała aż do wybuchu II wojny światowej wyświetlał tutaj filmy. Ceny biletów nie były wysokie, wahały się od 0,50 zł. do 1 zł., a dla młodzieży 0,20 zł. W okresie filmu niemego w czasie seansu. angażowany muzyk grał na fortepianie, umilając swoją grą pobyt w kinie. Czynnione w latach 1935-39 próby otwarcia w Mogilnie stałego kina, nie dały pozytywnego rezultatu, gdyż nie można było zagwarantować odpowiedniej frekwencji.

Od roku 1925 zaczęły się odbywać corocznie w Poznaniu - Międzynarodowe Targi Poznańskie - jedna z największych w Europie imprez handlowych, a w roku 1929 odbyła się w Poznaniu - Powszechna Wystawa Krajowa, - obrazująca dorobek kulturalny i gospodarczy II Rzeczypospolitej Polskiej w latach 1919-29. Nie było chyba w Mogilnie człowieka, o średnim poziomie zamożności, by nie

c.d. ze str. 7 Dawne Mogilno

wziął udziału chociażby w jednej z tych imprez. Zachęceni przykładem Poznania mogileńscy kupcy, przemysłowcy i rzemieślnicy postanowili urządzić również w Mogilnie odpowiednią wystawę połączoną z targami, obrazującą cały dorobek powiatu mogileńskiego, zapraszając do wzięcia w niej udziału miasta: Strzelno, Trzemeszno, Gębice i Pakość. Takie wystawy - targi odbyły się w Mogilnie dwukrotnie w r. 1930 i 1931 r. w sali Domu Katolickiego im. Ks. Piotra Wawrzyniaka. Wystawy te rzeczywiście zaprezentowały pokaźny dorobek przemysłu i rzemiosła mogileńskiego. Wyróżniały się piękne meble wytwarzane przez warsztaty stolarskie w Mogilnie, w których już gaz świetlny używano jako siłę napędową do sprowadzanych z pobliskiego Gniezna z Fabryki "Herkules" maszyn.

Jesienią 1929 r. na giełdzie nowojorskiej niespodziewanie wybuchł ogromny krach, który zapoczątkował głęboki, światowy kryzys ekonomiczny, trwający bez mała do lat 1933-35. Szczególnie dotkliwie uderzył on w małe miasteczka, takie jak Mogilno, bez wykształconej infrastruktury przemysłowej. W Polsce w niedługim czasie aż 21,3 % siły roboczej było bez pracy. Ceny produktów rolnych spadły u nas co najmniej o 40 %. Spadł obrót gotówkowy pieniądza, wzrósł natomiast obrót wekslowy, który ze względu na koszty, w konsekwencji pogłębiał złą sytuację finansową ludności. Oblicza się, że w Mogilnie w tym czasie było 350 do 380 rodzin, w których głowy rodzin były pozbawione przez dłuższy czas pracy. Ich sytuacja ekonomiczna była fatalna, a ich byt materialny bardzo ciężki. Ogrom tych trudności przypadł na czasy, kiedy w mieście funkcję burmistrza pełnił Kazimierz Tyczewski, a starostami w kolejności byli: Wacław Stępiński i Stefan Boguszewski. Dochodziło do ciągłych starć, między grupami bezrobotnych stojących przed Magistratem, a władzami, nieraz starć ustnych, a nieraz innego rodzaju, więcej gorących i wybuchowych. W Mogilnie w tym czasie rejestrowano jako bezrobotnych tylko ludzi obarczonych rodzinami. Inni nie byli rejestrowani. Rozróżniano bezrobotnych, którzy byli ubezpieczeni i stracili niedawno pracę. Ci otrzymywali zasiłki urzędowe i tych, którzy byli objęci bezrobociem strukturalnym, zdani na opiekę społeczną. Stworzono Miejski i Powiatowy Komitet do Walki z Bezrobociem, powołano specjalne referaty w Starostwie z Józefem Sosnowskim na czele i w Magistracie z Marianem Wesołowskim.

Dla najbardziej dotkniętych kryzysem były w Mogilnie organizowane tak zwane kuchnie obywatelskie, wydające w okresach jesieni i zimy skromny posiłek raz dziennie dla zakwalifikowanych do tej formy pomocy osobom. Najszerszą w tym kierunku działalność prowadziła kuchnia zlokalizowana w pomieszczeniach suterynowych budynku przy Rynku nr 10, zarządzana przez panie z towarzystwa, związane z obozem sanacyjnym, popularnie przezywane w Mogilnie "Kwokami". Tutaj udzielały się w pracy społecznej żony starostów: Stępińska i Jadwiga Boguszewska. Niezależnie od tej pomocy, a w zależności od zasobności kasy miejskiej i od ofiarności społeczeństwa mogileńskiego, wydawano zazwyczaj co tydzień po 2 chleby, 1 kg. tłuszczu (słoniny) i po 2,- zł na rodzinę. Gdy rodzina była liczniejsza, to te normy nieco podwyższano, zresztą normy często weryfikowano w zależności od aktualnych możliwości finansowych miasta i od jego kondycji gospodarczej. Podział następował na podstawie talonów realizowanych w sklepach. Niepewność regularnego otrzymywania tych tak nikłych zasiłków, czas ich przerywania i nie zawsze obiektywne kwalifikowanie rodzin wpływały ujemnie na kształtowanie się nastrojów wśród ludzi pozostających bez stałej pracy, radykalizowały te nastroje i potęgowały napięcia w stosunkach pomiędzy bezrobotnymi, a władzami miasta.

W mieście wcale nie rzadkie były wypadki, że wskutek nie płacenia czynszów dzierżawnych za mieszkania, następowały eksmisje na ulicę, pod gołe niebo. Wywożono przeważnie pod kościół ewangelicki na Rynek. Doszło do tego, że władze miejskie były zmuszone wybudować na peryferiach miasta, tuż pod Stawiskami, barak do którego były kierowane rodziny podlegające eksmisji, lecz i tam wkrótce zabrakło miejsca.

Pamiętam, że gdy w roku 1934 przyjęta przez burmistrza Tyczewskiego delegacja bezrobotnych nie uzyskała zapewnienia o

pełnej realizacji ich postulatów, uformował się na Rynku liczny pochód i wyruszyła manifestacja z czerwonym sztandarem na czele pod Starostwo. Miejskowa policja nie była w stanie ich zatrzymać. Zatelefonowano po pomoc do Gniezna. Po kilku godzinach przybył do Mogilna szwadron policji konnej, który rozproszył manifestację. Na szczęście obyło się bez ofiar śmiertelnych, było tylko kilka osób pobitych. Pewna część bezrobotnych, szczególnie młodszych, może nawet nie liczna, dla ratowania swoich rodzin przed głodem, udawała się nocami, szczególnie w okresach zimowych na tory kolejowe w upatrzone uprzednio miejsca, gdzie było mniej straży kolejowej i policji, by tam z wagonów kolejowych podkraść węgiel, który następnie sprzedawano po tańszej cenie, albo też zużywano go do opalania własnych mieszkań. Był to protest bardzo niebezpieczny, ostro zwalczany przez Policję Państwową, w wyniku którego postradało życie, w omawianym okresie czasu, kilku mieszkańców miasta. Duże poruszenie w Mogilnie wywołał wypadek zastrzelenia przez policjanta młodego robotnika, który był przezywany "Becia".

Jednakże największy wstrząs przeżyło Mogilno na wiadomość o śmierci Józefa Piłsudskiego, pierwszego Marszałka Polski. Józef Piłsudski zmarł w Warszawie w dniu 12 maja 1935 r. Trumna ze zwłokami w sposób uroczysty została złożona na Wawelu w Krakowie, a serce w Wilnie na Rosie. Mogileński Komitet pod przewodnictwem burmistrza ustalił następujący program uroczystości. W sobotę, dnia 18 maja 1935 o godz. 8-mej rano zbiórka organizacji społecznych przed siedzibą Urzędu Skarbowego przy ulicy Kościuszki, wymarsz na miejscowy cmentarz i złożenie wieńców na pomniku Powstańców Wlkp., następnie msza św. żałobna w kościele poklasztornym, po czym na Rynku zakończenie uroczystości. W godzinach popołudniowych starosta Stefan Boguszewski przyjmował od obywateli kondolencje. Dzień był pochmurny, zimny, padał nawet obfity śnieg. W mieście zostały wywieszone żałobne sztandary, a wszystkie lampy uliczne były okryte czarnym kirem. Mimo dotkliwej niepogody i zimna w uroczystościach wzięła udział młodzież szkolna ze wszystkich szkół oraz duże rzesze społeczeństwa mogileńskiego. W pochodzie wyróżniała się dość znaczna grupa młodych Niemców z Jung Deutsche Partei, ubrana w białe koszule z czarnymi krawatami i ciemnymi spodniami, przepasany jaśniejszymi ze skóry pasami. Pierwszy raz w Mogilnie, po pierwszej wojnie światowej, ludność niemiecka w sposób publiczny zmanifestowała, że jest zorganizowana i dąży do osiągnięcia swoich celów, może jeszcze ukrytych i zakodowanych zamiarem udziału w żałobie narodowej, ale nie mniej wyraźnych i dostrzegalnych. Również po raz pierwszy w Mogilnie wystąpiła publicznie duża grupa członków Legionu Młodych, ubrana w jasno-niebieskie stroje organizacyjne.

Mniej więcej od roku 1936r. następował powolny wzrost koniunktury gospodarczej w Polsce. Budowa Centralnego Okręgu Przemysłowego wpłynęła na zmniejszenie się bezrobocia, a i dalsza rozbudowa portu gdyńskiego wpłynęła na postępujące ożywienie w handlu, tak, że powoli zaczęła ustępować recesja gospodarcza. Ludziom w Mogilnie zaczęło się z biegiem czasu trochę lepiej żyć. Następowaly chwile jaśniejsze, przyjemniejsze. Do takich chwil zaliczyć należy okres manewrów wojskowych przeprowadzonych w r. 1935 na terenie powiatów mogileńskiego i żnińskiego. W samym Mogilnie miał swoją kwaterę gen. Malinowski, dowódca gnieźnieńskiej dywizji piechoty. Na kwaterę zajęto hotel przy Rynku nr. 10. Gen. Malinowski był bardzo sympatyczną osobą, szybko nawiązał kontakty z lokalnymi władzami i miejscowym obywatelstwem. Miasto się ożywiło. Przechodziły przez nie kolumny wojskowe, co dla nas było atrakcją. Największe zainteresowanie wśród społeczeństwa mogileńskiego wywołała defilada wojskowa zorganizowana na zakończenie manewrów oraz urządzane zabawy. Najwięcej elitarną zabawą był bal zorganizowany przez ziemiaństwo powiatu mogileńskiego na sali Domu Katolickiego, w którym wzięli udział generał z kadrą oficerską i starostwa z ziemiaństwem. Trzeba było dużo sprytu by wejść w posiadanie zaproszenia na ten bal, ale trud zachodu opłacił się w dwójnasób, bo zabawa była szampańska.

c.d.n.

Marian Mrugowski

*"Mój dom
w tym domu - mama i tata
(...) w tym domu miesiące i lata...
w tym domu
(...) moje dzieciństwo radosne:
jak bzy i jaśmin za oknem
w tym domu rosnę"*

(Tadeusz Kubiak)

31 maja o godz. 14.00 w sali OSP w Wylatowie odbył się FESTYN RODZINNY z okazji Dnia Dziecka pt. DZIECI - DZIECIOM. Organizatorem uroczystości było Przedszkole Wylatowo.

Wszystkich gości przywitali w imieniu Rady Pedagogicznej - dyrektor przedszkola pani Wiesława Michalak, w imieniu Rady Rodziców - pan Waldemar Kopczyński a w imieniu przedszkolaków Jagódka Rzeczkowska. Życzyli oni wszystkim dzieciom dużo uśmiechu na twarzy, spełnienia wszystkich życzeń oraz przyjaciół najlepszych na świecie. Pani dyrektor przytoczyła wiersz J. Ejsmonda o mocy uśmiechu dziecka, który zwycięża wszystkie smutki.

Uroczystość składała się z trzech części. Jako pierwsze wystąpiły dzieci z przedszkola. Zaprezentowały piosenki, wiersze, inscenizacje.

Ciekawymi punktami programu artystycznego było przedstawienie folkloru polskiego w piosence i tańcu pt. "O rety dziewczuszki", gimnastyki "Rytmy" oraz nowoczesnego tańca z parasolami dziewczynek grupy 5-letniej. Wspomnieć należy o ciekawych i kolorowych strojach do poszczególnych punktów programu oraz interesującej scenografii. Wszystko to zostało przygotowane pod kierunkiem nauczycielek: Wiesławy Michalak i Doroty Górnej. Następnie wystąpił zespół "Tańczące Nutki" ze SP nr 2 w Mogilnie, którego opiekunami są państwo Alina i Włodzimierz Dobersztynowie oraz pan Jarosław Michalak. Roztańczone i rozśpiewane dzieci zaprezentowały ciekawe choreograficznie widowisko.

Na drugą część FESTYNU RODZINNEGO składały się konkursy. Udział w niej brały nie tylko przedszkolaki ale wszystkie dzieci zgromadzone w sali oraz ich rodzice. W konkursie "Rewia Mody" dzieci przedstawiły modę na najbliższe dni, prezentując się z wyszukaną elegancją. Publiczność zadecydowała i wybrała najciekawsze kreacje.

I miejsce zajęła Para Młoda czyli Dominika Radszajd i Jakub Szwarekpf.

II miejsce zajęła Karolina Miedzińska w sukni wieczorowej.

III miejsce zajęła Jagoda Rzeczkowska w stroju Ekoludka.

Pozostałe dzieci uzyskały wyróżnienie i podziękowanie za ciekawe kreacje.

W konkursie układania puzzli na czas najlepszą okazała się Magdalena Kulczak ze swoją mamą.

W pozostałych konkursach: plastycznym, zręcznościowym oraz krawieckim wyróżnienie przyznano grupowo.

Nagrodami były słodczyce ufundowane przez: Radę Rodziców, państwa Ewę i Stanisława Mieżałów ze sklepu w Wylatowie, pana Michała Halagiery oraz pana Jerzego Rzeczkowskiego z firmy P.P.H.V. "GREEN LINE" z Poznania. Sponsorem była również Hurtownia Artykułów Chemicznych państwa Ireny i Krzysztofa Luzar z Wylatowa, która dostarczyła nagrody na loterię, będącą atrakcją imprezy. Każdy los wygrywał, a głównymi nagrodami były: podnośnik do samochodu oraz duża maskotka "Myszka". Czynny też był bufet ze słodczymi i napojami oraz stoisko z daszkami na głowę

przygotowanymi specjalnie na tę okazję. Chętni mogli także wykupić cegiełkę na rzecz przedszkola.

W trzeciej części uroczystości wszystkie dzieci zostały zaproszone do tańca. Przygrywał im nieodpłatnie zespół "Rywal" z Trzemeszna. Impreza trwała do godz. 19.00.

Wszystkim sponsorom, zespołowi muzycznemu "Rywal" oraz rodzicom na łamach gazety przedszkolaki serdecznie dziękują.

Z uzyskanych dochodów z imprezy dzieci otrzymają upominki oraz zostaną zakupione zabawki dla przedszkola.

Zainteresowanie imprezą przeszło najśmielsze oczekiwanie organizatorów.

Występy dzieci najmłodszych czyli Krasnoludków.
Na scenie wcale nie czują tremy.

Gimnastyka "Rytmy" w wykonaniu dziewczynek 6-letnich.

Grupa starszaków w piosence pt. "Święto Dzieci".

Dzień Rodziny w Chabsku

"Wiesz jest mała radość

ja tę radość

ja chciałbym

żeby ona rosła

i wiesz

ta radość ona jest duża"

R. Wojacek

Taka mała-duża radość była udziałem wielu mieszkańców Chabska i okolicy. W sobotni poranek, 07.06.97 do szkoły przybyli jej uczniowie z całymi rodzinami. Nie zabrakło nawet babć, dziadków i cioć.

Na początku mali artyści, wszyscy uczniowie szkoły, zaprezentowali inscenizację "Zabawy ludowe", oparta na autentycznych tekstach ludowych, w większości kujawskich. Dzieci zatańczyły i zaśpiewały kujawiaka, przedstawiły zabawy najmłodszych, wybór męża i ożenek.

Dalsza część święta miała charakter plenerowy i obfitowała w rozliczne konkursy. Odbił się pojedynek siedmiu rodzin. W rywalizacji liczyła się szybkość, giętkość palców, znajomość członków rodziny, a nawet tusza zawodników. Salwy śmiechu wywołało szczelne zapakowywanie taty w papier toaletowy oraz bieg ze stolikami i chowanie się pod nimi, (a nie każdy się zmieścił, oj nie!).

Był też bieg w butach mamy lub taty, rozpoznawanie osoby na podstawie dotyku ręki, jedzenie cytryny.

Wszyscy biorący udział w konkursach otrzymali nagrody, od proszku "Bryza", po cukierki.

Przy święcie nie może zabraknąć strawy. Rodziny z zapałem przygotowywały smażone kielbaski. Zapobiegliwe mamy dostarczyły wiosenne ciasta.

Wśród zgromadzonych osób znaleźli się wysportowani tatusiowie, którzy rozegrali mecz koszykówki.

Kondycji starczyło na dwa starcia, krótkie, ale za to bardzo emocjonujące.

Wszyscy w doskonałych humorach i z nagrodami wracali do domów, życząc sobie częstszych spotkań.

Obchodzenie Dnia Rodziny było możliwe dzięki bardzo ofiarnej i życzliwej postawie rodziców uczniów szkoły w Chabsku, którym my - nauczycielki, H. Furtak i S. Zielińska serdecznie dziękujemy. Szczególną wdzięczność wyrażamy Paniom C.J.L. Zubek i W. Jamrych za ogromny wkład w przygotowanie kostiumów.

Inszenizację "Zabawy ludowe" obejrzeli uczniowie i przedszkolaki z Wylatowa, wszyscy zebrani na Przeglądzie Dorobku Artystycznego Szkół. Ozdobiła też obchody 30-lecia istnienia KGW w Chabsku.

Sprawozdanie z 30-letniej działalności Koła Gospodyń Wiejskich w Chabsku

Koło Gospodyń Wiejskich w Chabsku zawiązało się dnia 24 czerwca 1967 r. Liczyło wówczas 28 członkiń. W skład zarządu weszły następujące panie:

Lewandowska Blandyna - przewodnicząca

Dalewska Maria - sekretarz

Czubińska Janina - skarbnik

Kucharska Władysława - członkini

Dawidowicz Bronisława - członkini

Na zebraniu założycielskim z ramienia Kółek Rolniczych była pani Krystyna Posłuszna. Zarząd Koła w takim składzie pracował do 1

grudnia 1972 roku, kiedy to nastąpiła zmiana zarządu, do którego weszły panie:

Chmiel Irena - przewodnicząca

Tatarczak Maria - sekretarz

Zarzycka Sabina

Bernacka Cecylia

Kubisiak Barbara

W roku 1983 nastąpiła kolejna zmiana zarządu i wybrano:

Lewandowska Blandyna - przewodnicząca

Budna Janina - wice przewodnicząca

Pachala Irena - sekretarz

Dalewska Maria - skarbnik

Jamrych Ludwika - członkini

Wędzikowska Zofia - członkini

Zarząd ten w niezmienionym składzie pracuje już od 14 lat. Od momentu powstania Koło miało bardzo szeroki program działania, jako młoda i prężna organizacja licząca już 50 członkiń. Kobiety wiejskie chętnie uczyły się nowoczesnie prowadzić swoje gospodarstwa rolne i domowe, zdrowo i racjonalnie odżywiać swoje rodziny. Pomagały w tym organizowane kursy i pokazy: cukiernicze, garmazeryjne, gotowania i pieczenia, pokazy i degustacje potraw z ryb, surówek, potraw z soi i wiele innych.

Wiele pań uczestniczyło również w kursie robótek ręcznych, czy kroju i szycia. Dużą popularnością cieszyły się organizowane na przestrzeni lat liczne pogadanki i prelekcje. A oto tematy niektórych z nich:

- „Nowoczesna uprawa warzyw”

- „Prawidłowe żywienie drobiu i zwalczanie pasożytów”

- „Higiena udoju mleka”

- „Cięcie i formowanie drzew owocowych i krzewów”

- „Uprawa i pielęgnacja truskawek” połączona z rozprawdaniem sadzonek

- „Zakładanie trawników i pielęgnacja”

- „Ekologiczne metody gospodarowania w środowisku”

- „Pierwsza pomoc w wypadkach”

- „Choroby nowotworowe u kobiet”

- „Ubezpieczenia społeczne i emerytalne rolników”

Przez wiele lat starałyśmy się wprowadzić do naszych gospodarstw wszelkie nowości. Duży nacisk kładłyśmy na utrzymanie ładu i czystości oraz na sprawy funkcjonalnego i estetycznego zagospodarowania obejść gospodarskich. Znacznie pomogło w tym wprowadzenie rywalizacji konkursowej. Bardzo dużo dało dla naszej wsi to, że nasze Panie przez kilka kolejnych lat brały udział w takich konkursach jak: „Więcej mleka wysokiej jakości”, gdzie w 1981 r. została wyróżniona pani Majorek Daniela, która wówczas produkowała najwięcej mleka wysokiej jakości. Konkurs „Więcej owoców, warzyw i kwiatów” organizowany był na terenie wsi i gminy. Nasze Koło w tym konkursie zajmowało w obrębie gminy:

w 1982 r. - III miejsce

w 1983 r. - V miejsce

w 1984 r. - IV miejsce

w 1985 r. - II miejsce

Niektóre Panie wyróżnione były indywidualnie. Nagrodami za te prace były drzewka owocowe, krzewy, cebulki kwiatowe, które były rozprowadzane wśród członkiń biorących udział w konkursie.

W ostatnich latach organizowane są wyjazdy do Żnina, do

c.d. na str.11

c.d. ze str. 10 Sprawozdanie z 30-letniej ...

Gospodarstwa Szkółkarskiego, gdzie Panie zwiedzały to gospodarstwo, często podpatrując pewne rozwiązania, jak i zaopatrując się w krzewy ozdobne i iglaki, które zdobią wiele wiejskich ogródków przydomowych.

Na przestrzeni minionych 30-lat Koło nasze było organizatorem lub współorganizatorem wielu wycieczek krajoznawczo-turystycznych jak i wyjazdów do miejsc Kultu Maryjnego.

Itak Panie zwiedziły: - Kwidzyn - Elbląg - Malbork - Frombork

- Łódź - Zduńska Wola

- Warszawa - Niepokalanów

- Konin - Licheń

- Częstochowa - Oświęcim

- Gniezno - Kórnik - Rogalin

- Trójmiasto

Wyjeżdżały również do: Bydgoszczy - na występy Mazowsza, Wrocław - Panorama Racławicka, Poznań - na Targi POLAGRA, Minikowa - na Dni Otwartych Drzwi, oraz wiele innych miejscowości.

Na przełomie lat 1970-1980 były organizowane przez nasze KGW przy współudziale Towarzystwa Przyjaciół Dzieci - dziecińce wiejskie, na czas nasilonych prac żniwnych. Siedzibą tych dziecińców była tutejsza szkoła. Była to popularna i sprawdzona forma opieki nad dziećmi. Wszystkie te przedsięwzięcia mogłyśmy zrealizować dzięki wydatnej pomocy jednostek współpracujących z rolnictwem takich jak: Spółdzielnia Kółek Rolniczych, Bank Spółdzielczy, Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”, poprzez Ośrodek „Nowoczesna Gospodyni”, w późniejszym okresie Gminny Związek Kółek i Organizacji Rolniczych oraz Ośrodek Doradztwa Rolniczego poprzez specjalistkę ds. Wiejskiego Gospodarstwa Domowego.

W czasie wakacji letnich dzięki pomocy finansowej Urzędu Miasta i Gminy w Mogilnie i przy współudziale GZRKiOR organizowałyśmy jednodniowe wyjazdy turystyczne dla dzieci wiejskich. Bardzo często były to dla tych dzieci jedyne wyjazdy w czasie wakacji, toteż cieszyły się dużym powodzeniem. W kolejnych latach dzieci miały okazję zwiedzić: Gniezno, Lednogórę, Poznań, Toruń, Bydgoszcz, Myślicinek, Kruszwicę, Ciechocinek, Żnin, Biskupin oraz wiele innych miejscowości.

Przez wiele lat główną działalnością Koła było organizowanie zbiorowego dowozu do wsi piskląt i paszy - w czasach, gdy jej brakowało. Przez ponad 20 lat rozprawdzałyśmy po kilka tysięcy różnego rodzaju piskląt. Paniąmi, które poświęciły się tej pracy były Maria i Zofia Wędzikowskie. Bywało, że przyjmowały nieraz pisklęta nocami. Musiały wówczas zawiadamiać o odbiorze, często dogrzewać je zanim trafiły do gospodarstw. Działalność w zakresie rozprawdania drobiu została zawieszona w początkach lat 90-tych z uwagi na pojawienie się na rynku nowych źródeł zaopatrzenia w pisklęta. Obecnie każda gospodyni ma możliwość indywidualnego wyboru producenta, oraz asortymentu piskląt, a z drugiej strony zmalał odchów drobiu przez gospodynie. Członkinie naszego Koła włączały się aktywnie w różne akcje i przedsięwzięcia:

- wykupiłyśmy cegielki na sanatorium w Rabce

- przekazałyśmy pieniądze na Centrum Zdrowia, Zamek Królewski

- zbierałyśmy ziemniaki dla PCK

- pomagałyśmy powodzianom

- zbierałyśmy się na zakup Sztandaru dla GZRKiOR w Mogilnie

- uczestniczyłyśmy przy budowie sklepu w Chabsku, wiaty na przystanku autobusowym, utwardzaniu drogi przez wieś

To tylko niektóre inicjatywy minionych lat.

Pomijając zwykle zebrania członkiń i spotkania robocze, organizowałyśmy wiele imprez dla środowiska:

Dzień Seniora, gwiazdka dla dzieci, dożynki i wiele wieczorków tanecznych. Tradycją stało się organizowanie we własnym gronie spotkań przy kawie i ciastku z okazji Dnia Kobiet czy Dnia Matki. W dowód uznania za naszą społeczną pracę i zaangażowanie oraz osiągnięcia w rozwoju organizacji z okazji 25-lecia - nasze Koło Gospodyń Wiejskich otrzymało odznakę „Za zasługi dla Kółek Rolniczych”. Było to 24 czerwca 1992 roku.

Natomiast w latach 80-tych 5 najstarszych wiekiem członkiń otrzymało jako dowód uznania za matczyzny trud włożony w wychowanie młodego pokolenia Polaków oraz aktywność społeczno-zawodową w środowisku wiejskim „Order Serca Matkom Wsi”. Były to Panie:

- Bernacka Cecylia

- Dawidowicz Bronisława

- Czubińska Stefania

- Bartecka Czesława

i nieżyjąca już dziś Szablewska Helena.

Jednak nie o odznaczenia i ordery chodzi w pracy społecznej, chociaż są to bardzo miłe wyróżnienia. Chodzi o to co pozostaje po naszej działalności a jest to wielkość niewymierna plus miłe wspomnienia.

Z początkiem lat 90-tych przygasła działalność w naszym Kole, ale również w całej organizacji związkowej. My się trochę postarzałyśmy, a gospodarka rynkowa przyniosła ze sobą twarde reguły gry. Na wszystko potrzebne są fundusze, a sponsorów nie ma wielu. Na dodatek nowoczesność odnalazła nowe liczne drogi dotarcia do naszych domów: telewizja, radio, prasa, reklamy przynoszą nam nowości każdego dnia. Jak dalej ukierunkuje się działalność naszej organizacji pokaże czas. My na pewno dołożymy wszelkich starań, aby działalność nasza była widoczna.

Na koniec chcę podziękować dzieciom i Paniom nauczycielkom za umilenie nam czasu i przygotowanie programu artystycznego.

Dziękuję tym wszystkim, którzy służyli radą i pomocą, wszystkim członkiniom koła za włączenie się do dzisiejszego Jubileuszu.

W imieniu Pań odznaczonych i wyróżnionych - dziękuję za życzenia i dyplomy.

Koło Gospodyń Wiejskich Chabsko

Uroczyste Jubileuszowe zebranie odbyło się w dniu 26 czerwca 1997 r. w Szkole Podstawowej w Chabsku.

Uczestniczyli w nim:

Pani Poseł na Sejm - Maria Kurnatowska

Przewodnicząca Woj. Rady KGW - Janina Zielińska

Burmistrz MiG - Stanisław Łaganowski

Wice Burmistrz MiG - Przemysław Majcherkiewicz

Prezes PSL - Henryk Furtak

Prezes GZRKiOR - Stanisław Żerdka

Sekretarz GZRKiOR - Ludwik Lewandowski

Prezes GS Mogilno - Henryk Arent

Specj. ds. WGD przy ODR - Elżbieta Iliska

Przewodniczące sąsiadnich Kół Gospodyń Wiejskich - Janina Lück z Wasielewka, Regina Chojnacka z Wylatowa.

Fundacja ETOH

Centrum Edukacji, Profilaktyki i Rehabilitacji
01-254 Warszawa, ul. Mszczonowska 6
tel. 36 67 83, 36 58 66, 36 80 80, 36 80 89
fax. 36 80 81

Warszawa 1997.06.19

Urząd Miasta i Gminy
Pełnomocnik d/s P. i R.P.A.
Pan mgr Tomasz Świątek
ul. Narutowicza 1
88-300 Mogilno

Szanowny Panie!

W związku z zakończeniem edycji wiosennej 1997 roku programu profilaktycznego dla młodzieży „Drugi Elementarz czyli Program Siedmiu Kroków” pragniemy wyrazić naszą wdzięczność dla Pana i wszystkich współpracowników za umożliwienie przeprowadzenia programu na Waszym terenie. Mamy nadzieję, że wyasygnowane przez Was środki finansowe zaowocują w przyszłości zdrowszą i szczęśliwszą młodzieżą.

Jednocześnie prosimy o trwałe włączenie w zadania terenowe programów profilaktycznych jako inwestycji w przyszłość mieszkańców Waszej miejscowości.

Przesyłamy pozdrowienia oraz życzenia sukcesów w pracy i jeszcze raz dziękujemy za włączenie się w akcję profilaktyczną wśród młodzieży.

KONSULTANT MERYTORYCZNY PROGRAMU

Agnieszka Arendarska
AGNIESZKA ARENDARSKA

DYREKTOR FUNDACJI

Andrzej Podlewski
ANDRZEJ PODLEWSKI

P o w ą s k i m t o r z e

Każdego dnia z wąskotorowego dworca PKP w Żninie odchodzi kilka kolorowych pociągów kursujących do Biskupina i w odwrotną stronę.

Bilety na podróż wąskotorówką kosztują 2 zł dla dzieci i młodzieży uczącej się do 26. roku życia oraz 4 zł dla dorosłych. Pociągi ze Żnina do Biskupina odchodzą o: 9.00, 10.10, 11.25, 12.40, 14.00. Z Biskupina do Żnina o: 10.16, 11.31, 12.46, 14.06, 15.26. Już za kilka dni powróci na trasę zabytkowy parowóz Px38. Ciągnąć on ma składy odchodzące ze Żnina o 10.10 i 12.40.

P o t y c z k i z a w o d n i k ó w

Zawody Ochotniczych Straży Pożarnych odbyły się w Mogilnie 7 czerwca 1997 roku. W zawodach wzięło udział 16 drużyn, w tym jedna dziewcząt. Komisja w składzie: Zbigniew Sitarz, Andrzej Dybicz, Jerzy Niewiadomski, Zenon Chlebowski ustaliła następujących zwycięzców:

- w kategorii do 15 lat - I miejsce Gębice
- w kategorii 15 - 18 lat - I miejsce Goryszewo
- w kategorii seniorzy - I miejsce Kwieciszewo
- dziewczęta - I miejsce Niestronno

Wszystkim drużynom OSP dziękujemy a zwycięzcom gratulujemy

IX

Jasnogórskie Spotkania AA

W dniach 7-8.06. 1997 r. w Częstochowie na Jasnej Górze odbyły się IX Jasnogórskie Spotkania przyjaciół z AA; AL-anon; AL-ateen. Dzięki uprzejmości Urzędu Miasta i Gminy w Mogilnie (który całość sfinansował) odbyła się pielgrzymka autokarowa 46 osób do Częstochowy. Byli wśród nas członkowie grupy AA „Nadzieja”, AL-anon (działający przy Poradni Odwykowej, spotkania w każdy poniedziałek od godz. (17.00 do 19.00) ich rodziny oraz dzieci. W spotkaniach Jasnogórskich brało udział około 3.000 osób z całej Polski. Spotkania te odbywały się na zasadzie wymiany doświadczeń na mitingach AA; AL-anon, AL-ateen, jak pomóc sobie w chorobie alkoholowej; jak żyć z alkoholikiem oraz jak pomóc osobie bliskiej cierpiącej na chorobę alkoholową. Byli wśród nas tacy, którzy nie pili alkoholu - dzień, tydzień, miesiąc, kilka a także kilkanaście lat. Niektórzy z nas po raz pierwszy zobaczyli jak wielka grupa osób mająca problem z alkoholem pragnie z tym nałogiem zerwać. Dzięki temu spotkaniu uwierzyliśmy w siebie, że jednak można żyć bez alkoholu. Następne takie spotkanie AA, AL-anon, AL-ateen odbędzie się w ostatnią sobotę i niedzielę lipca (26-27.07. 1997 r.) - w Sanktuarium Maryjnym w Licheniu.

Pracownicy Poradni Odwykowej, członkowie grupy AA „Nadzieja” i AL-anon oraz ich rodziny pragną za pośrednictwem „Rozmaitości Mogileńskich” podziękować burmistrzowi Przemysławowi Majcherkiewiczowi, Urzędowi Miasta i Gminy, Radnym oraz Opiece Społecznej za bezpłatne udostępnienie autokaru na pielgrzymkę do Częstochowy.

Z życzeniami pogody ducha

Michał AA

10 lecie jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej w Niestronnie gm. Mogilno

Dnia 28.06.97 Niestronno przeżywało wielką uroczystość - 10 lecie powstania w tej miejscowości jednostki OSP. Dodatkowym powodem do dumy było rozwinięcie nowego sztandaru jaki tego dnia został przekazany strażakom.

Po zbiórce przy remizie strażackiej nastąpił przemarsz do miejscowego kościoła, gdzie proboszcz parafii Jerzy Ziętek odprawił uroczystą Mszę św. podczas której nastąpiło poświęcenie Sztandaru. Następnie przemarszerowano ponownie pod Dom Strażaka gdzie nastąpił przegląd pododdziałów, przekazanie sztandaru pocztowi sztandarowemu OSP Niestronno, odznaczenie wyróżnionych osób, uhonorowanie dyplomami, wbijanie „gwoździ” w drzewiec sztandaru (razem 74 gwoździe). A na zakończenie kosztowano strażacką grochówkę.

Dowódcą uroczystości placu był druh Krzysztof Sip.

„Srebrnym medalem za Zasługi dla Pożarnictwa” uhonorowano panią Kazimierę Ciążyńską, która w jednostce OSP Niestronno ma 4 synów a mąż odznaczonej **Jan Ciążyński jest prezesem OSP Niestronno.**

Okolicznościowymi dyplomami Burmistrza MiG Mogilno uhonorowano:

- Jana Ciążyńskiego
- Franciszka Kuchcińskiego
- Krzysztofa Sipa
- Janusza Myszkowskiego
- Michała Ostrowskiego
- Henryka Andrzejewskiego.

Rangę uroczystości - jubileuszu i rozwinięcie sztandaru - podniosła obecność V-ce Wojewody Bydgoskiego, Eugeniusza Kłopotka. Ponadto w uroczystości uczestniczyli: Wojciech Mojzesowicz - Prezes Zarządu Wojewódzkiego PSL w Bydgoszczy, Tadeusz Chwil - członek Prezydium ZW OSP, Adam Biernacki - Naczelnik Prewencji Komendy Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej, Henryk Furtak - Prezes ZMG PSL w Mogilnie, Stanisław Łaganowski - Burmistrz MiG Mogilno*.

Należy tu dodać, że jednostka OSP Niestronno jest jedyną w gminie, która w swoich szeregach ma drużynę dziewczęcą:

„Strażak”

* Przemysław Majcherkiewicz - v-ce burmistrz a jednocześnie Prezes Zarządu MG Związku

- Jan Pawlak Komendant Główny OSP

Była wiosna 1987 roku, pora która wyzwala w człowieku wiele inicjatyw, pomysłów, aktywizuje ludzi, środowisko.

NIESTRONNO znane było z takich działań. Wieś położona na skraju lasów, odległa od Mogilna wychodzi z inicjatywą powołania jednostki ochotniczej straży pożarnej. Zapał jest wielki. Odbywa się spotkanie założycielskie z udziałem mieszkańców Niestronna i Głęboczka, Prezesa Zarządu Miejsko-Gminnego Związku Ochotniczych Straży Pożarnych w Mogilnie, mgr inż. Jana Pawlaka oraz Komendanta Rejonowej Straży Pożarnej w Mogilnie, starszego chorążego Witolda Jakubowskiego. Zebrany przedstawiono statut ochotniczej straży pożarnej oraz wynikające z niego prawa i obowiązki. W trakcie szerokiej dyskusji zostały wyjaśnione wszelkie wątpliwości, niejasności a następnie zebrani podjęli uchwałę w sprawie powstania

OCHOTNICZEJ STRAŻY POŻARNEJ W NIESTRONNIE

Akces przystąpienia do OSP wyraziły 34 osoby. Już na pierwszym założycielskim zebraniu wybrano Zarząd i Komisję Rewizyjną OSP. Prezesem został wybrany - jednogłośnie

Jan Ciążyński

który funkcję tę pełni do dnia dzisiejszego.

W miesiącu czerwcu 1987 roku Ochotnicza Straż Pożarna w Niestronnie zostaje zarejestrowana w Urzędzie Miasta i Gminy w Mogilnie, a kilka lat później, w 1992 roku jako stowarzyszenie zostaje wpisana do rejestru w Sądzie Wojewódzkim w Bydgoszczy. Druhowie - strażacy funkcyjni odbywają przeszkolenie w Komendzie Rejonowej Straży Pożarnej w Mogilnie (głównie w zakresie obsługi sprzętu przeciwpożarowego).

Ochotnicza Straż Pożarna w Niestronnie aktywnie uczestniczy w Gminnych Zawodach Pożarniczych (już od 1988 r.).

W 1996 roku jednostka zajmuje I miejsce w w/w Zawodach i zdobywa Puchar Burmistrza Miasta i Gminy.

W 1988 roku zapada decyzja o budowie własnej remizy strażackiej wraz z salą - świetlicą wiejską i całym zapleczem socjalnym. Lokalizację wybrano na skraju wsi, od strony zachodniej.

Nadchodzą lata transformacji ustrojowej, gospodarczej, finansowej. Gospodarka narodowa przechodzi trudny czas, zwłaszcza w budownictwie. Jednak pomimo kłopotów i przeciwności losu, budowa Domu Strażaka rusza zdecydowanie, a cała inwestycja jest prowadzona w czynie społecznym przy wydatnej pomocy mieszkańców Niestronna, Głęboczka i Mielna. Dużej pomocy finansowej udziela Urząd Miasta i Gminy w Mogilnie.

Uroczyste otwarcie obiektu następuje w czerwcu 1992 roku. W czasie późniejszym Dom Strażaka jest ciągle modernizowany, ulepszany (wentylacja, rynny, część socjalna) i wyposażany.

Ochotnicza Straż Pożarna w Niestronnie krzepnie...

Zbliża się X - lecie powstania jednostki....

Przychodzi czas ufundowania sztandaru....

Niestronno, dnia 28 czerwca 1997 r.

„WIELKIE ŁOWIENIE”

W dniu 29.06.1997 r. odbyły się obchody 50-lecia Koła PZW w Mogilnie. W zawodach wędkarskich wzięło udział 140 wędkarzy, w tym 11 młodzików i 3 kobiety. Konkurs rozpoczął się o godz. 7.00 a zakończył o 10.00. Sędzią głównym był sędzia klasy krajowej z Bydgoszczy p. Balcerek. Od godz. 10.00 do 13.30 odbywały się różne konkursy dla dzieci organizowane przez pracowników Mogileńskiego Domu Kultury. O godz. 12.00 odbyło się ogłoszenie wyników konkursu wędkarskiego. Ogółem nagrody otrzymało 35 seniorów, 11 młodzików i 3 kobiety. Odbyły się również wyścigi łodzi wędkarskich na Jeziorze Mogileńskim w dwóch kategoriach (łódzie plastikowe i łódzie drewniane). O godz. 13.00 odbył się pokaz umiejętności Państwowej Straży Pożarnej. O 13.30 ostatnią konkurencją był rzut spinningiem do celu. O godz. 14.00 odbyło się uroczyste posiedzenie zarządu i organizatorów z zaproszonymi gośćmi: V-ce burmistrzem Przemysławem Majcherkiewiczem i sekretarzem Gminy - Jerzym Bauzą. Wśród gości byli również: v-ce prezes Zarządu Okręgu PZW Bydgoszcz p. Kaliski, prezes Gospodarstwa Rybackiego w Łysininie p. Sobolewski.

Organizatorzy 50-lecia:

prezes - Krzysztof Nowaczyk

v-ce prezes - Zbigniew Andrzejewski

członkowie zarządu: Stefan Żurawski
Roman Napieralski
Włodzimierz Kowalski

skarbnik - Maria Białęcka

Komisja Rewizyjna:

przewodniczący - Józef Barański
- Przemysław Stranz
- Kazimierz Kowalik

Sąd Koleżeński

przewodniczący - Adam Nowaczyk
- Hilary Olszewski
- Edmund Kosmowski

Strażnicy:

- Stanisław Suwalski
- Jerzy Porada
- Józef Kolecki
- Władysław Gąsiorek

Wedkarze: Jan Bartecki, Janusz Bogdanowicz, Eugeniusz Andrzejewski, Zbigniew Ptak.

Z okazji 50-lecia Koło otrzymało z Zarządu Okręgu Bydgoszcz puchar pamiątkowy.

c.d. na str.14

Konkurs wędkarski - klasyfikacja

- I - Nowaczyk Stefan - tyczka „Mikado”
- II - Nowak Władysław - radio z budzikiem i zegarem
- III - Jankowski Ryszard - zestaw kluczy
- IV - Chęciński Paweł - kołowrotek
- V - Pikos Marek - Walkman
- VI - Grzegorzewski Adam - podbierak
- VII - Komisarek Józef - poduszka do masażu
- VIII - Różański Stanisław - skrzynka na narzędzia - duża
- IX - Bogdanowicz Piotr - książka „Wędkarskie sekrety mistrzów”
- X - Redman Marian - skrzynka narzędziowa mała

Konkurs wędkarski - kobiet

- I - Harasimowicz Alicja - sweter
- II - Kotlarek Izabela - słuchawki
- III - Barańska Alicja - mikrofon

Konkurs wędkarski - młodzież

- I - Czerniak Marek - słuchawki
- II - Grzegorzewski Roman - walkman
- III - Grzegorzewski Przemysław - piłka do kosza

Spining

- I - Redman Mirosław
- II - Pułkownik Tomasz
- III - Bogdanowicz Janusz

Wyścigi łodzi plastikowych

- I - Kozierowski Mariusz - radioodbiornik
- II - Bogdanowicz Janusz - żarówka „OSRAM”

Wyścigi łodzi drewnianych

- I - Różański Stanisław - gra telewizyjna
- II - Rosiński Zbigniew - komplet kluczy nasadowych
- III - Kraska Eugeniusz - torba

Lista sponsoów obchodów 50-lecia**Koła PZW w Mogilnie**

1. Sklep „Marjack” - M. Walczak, J. Ziemnicki
2. Sklep „Mega - Mot” - Piotr Saks
3. Sklep „Artykuły Rolne” - p. Kąkolewski
4. Sklep „Mini-max” - Sławomir Flenz
5. Sklep „Plutos” - Ewa Wesołowska
6. Sklep „Neptun” - Grażyna Bernaciak
7. Sklep „Wszystko dla dziecka” - Roma Kleczewska
8. Sklep obuwniczy - Beata Piechocka
9. Zakład Ogólno-Budowlany - Andrzej Legutko
10. Sklep „Prądex” - A. Gryboś
11. Księgarnia „Regionalna” - S. Chudziński
12. Młyn Gospodarczy - Stanisław Grela
13. Zakład Dekarski - Marek Witczak
14. Zakład Szewski - Jerzy Lisiecki
15. Handel Obwoźny - Waldemar Zakan
16. Zakład Usługowo - Zegarmistrzowski - Włodzimierz Wilk
17. Hurtownia Spożywcza - Wiecanowo - Zbigniew Dolata
18. Ciastkarnia - Janusz Jamry
19. Sklep Motoryzacyjny - P. Ciechera
20. Hurtownia papiernicza - Aleksandra Konieczka
21. Gabinet Stomatologiczny - Alfreda Burkowska-Jedrzejszak
22. Powszechna Spółdzielnia Spożywców - Mogilno
23. Cukiernia - Andrzej Weber
24. Sklep „U Leona”
25. Towarzystwo Ubezpieczeniowe „Konzeption” II Północ. - sp o.o.
26. Bank Spółdzielczy - Mogilno
27. Firma Handlowa - J. M. Bukowscy - s.c. Wiecanowo
28. „Commercial Union” Z. Szymańska - doradca ubezpieczeniowy
29. Zakład Fotograficzny „Grześ” - Grzegorz Patora
30. Wata Cukrowa - P. Goździk

Jubileuszowa seria**W podmogileńskim raju**

Dość ważnym wydarzeniem dla życia literacko-artystycznego Krakowa stało się wydanie serii książek, które miały przyczynić się do uświadomienia rocznic pracy twórczej, urodzin autorów itp.

Jej pomysłodawcą i jednocześnie szefem wydawnictwa Prowincjonalna Oficyna Wydawnicza w Bochni, które w ten szczególny sposób uhonorowało twórców, jest Tadeusz Skoczek, a współredaktorem Jan Poprawa - prezes Oddziału Krakowskiego Stowarzyszenia Autorów Polskich i współinicjator znanych w Krakowie spotkań pn. „Salon Literacki” w Teatrze Bagatela, podczas których każda z książek miała swoją huczną promocję. Jednego można żałować, że książki te ukazały się w dość niskim nakładzie i będą funkcjonować w ograniczonym gronie czytelników. Książka, prócz interesującego tekstu danego autora, posłowie pochodzące od redaktora, zawiera ważną część, biografię. Jest to ważne tak dla autorów jak i bibliografów. Jednocześnie świadczy o doskonałym warsztacie pracy redaktora Tadeusza Skoczka. Dotąd w serii jubileuszowej ukazały się: antologia wierszy „Pamięć”, „Imieniny Juliana Kawalca”, „Korzenie” Bolesława Farona, „Strażnik złotego rogu” Józefa Dużyka i „Raj” Stanisława Kaszyńskiego.

Gdzie ten raj? Kto doń zaprasza? O raju słyszymy od kolebki jako o „ziemi obiecanej”. To stamtąd Bóg za sprawą pierwszej kobiety, wygnał naszych przaprzodków na ziemski padół. Powrót do raju mają ponoć zapewniony tylko ci dobrzy...

Z czym się raj kojarzy? Spokojem, bezpieczeństwem, ciepłem i miłością? Według Stanisława Kaszyńskiego taki raj istnieje tam, gdzie polska Wenecja (jak wieść niesie sam „diabeł wenecki” tam grasował). Mysia Wieża w Kruszwicy (w której polne gryzonie wymierzyły sprawiedliwość podłemu Popielowi), grodzisko w Biskupinie (opuszczone parę tysięcy lat temu w tajemniczych okolicznościach przez ludność kultury łużyckiej, przepiękny kościół w Strzelnie pamiętający czasy romańskie czy przeglądający się od wieków w bajecznym Jeziorze Mogileńskim klasztor benedyktynów.

Na tych terenach krystalizowała się państwowość pierwszych Piastów, która dała podwaliny państwowości polskiej.

Do tego raju w malowniczych okolicach Mogilna garnęli się dawni znużeni zgiełkiem warszawskiej aglomeracji wybitni intelektualiści. Opisuje to w swej książce „Raj” Stanisław Kaszyński opowiadając o wizycie Witolda Gombrowicza w majątku Zdziechowskich w Słaboszewku. Towarzyszył mu wówczas Jerzy Andrzejewski. A wszyscy byli - jak na raj przystało - młodzi i piękni... Kaszyński nawiązuje również do wizyt u Zdziechowskich Witolda Małcużyńskiego, wówczas jeszcze studenta warszawskiego konserwatorium. Małcużyński podczas wizyt u Zdziechowskich nie próżnował i od rana ćwiczył na fortepianie, a wieczorami też siadał za instrumentem i grywał na zamówienie ulubione utwory wiernych słuchaczy. Dwa szczególne wydarzenia przeżyło podmogileńskie Słaboszewo w związku z wizytami Małcużyńskiego. Jedno, to dobroczynny koncert w Inowrocławiu, który skończył się balem do białego rana w restauracji „Pod Złotym Lwem”. Było tam pianino, na którym Małcużyński urządził kolejny koncert dla bywalców restauracji. A drugie, to niespodziewany wyjazd do Warszawy, i równie niespodziewane przywiezienie pięknej Francuzeczki Colette Gaveau. Przedstawił ją jako swoją przyszłą żonę. I tak się też stało.

Oczywiście takiego raju tam już nie ma. Pozostało po nim miłe wspomnienie. Przyczynia się do tego walenie m.in. Stanisław Kaszyński, syn tej ziemi. To on jest animatorem corocznych wizyt przedstawicieli krakowskiego środowiska artystycznego na obrzeżach Kujaw. A gościnność pozostała tam nadal - znam to tylko

c.d. na str.15

z opowiadań. Ale sam fakt, iż niektórzy krakowianie, od kilku lat tęsknie wypatrują wiosny, bo z nią wiąże się wizyta na Kujawach, dużo mówi.

Żal, że książka opisująca raj w tamtych stronach, jest tak niewielka objętościowo. Chciałoby się bowiem dowiedzieć, poczytać, o innych równie znamiennych czy interesujących osobistościach, których życie związało się z tamtym regionem.

O magnetyzmie tej ziemi świadczy dobitnie chyba fakt, iż Stanisław Kaszyński od iluż to lat krakowianin, nie potrafi oderwać się od swej rodzinnej ziemi. Współpracuje z tamtejszymi gazetami, jeździ tam służbowo i prywatnie, pisze przede wszystkim o tej ziemi, ludziach i wydarzeniach z nią związanych. A przecież Kraków nie gorszy! Ale cóż poradzić na lokalny patriotyzm Stanisława Kaszyńskiego?!

Janusz M. Paluch

Od Redakcji: Janusz M. Paluch jest publicystą i dyrektorem Śródmiejskiego Ośrodka Kultury w Krakowie.

Książkę Stanisława Kaszyńskiego „Raj” można nabywać w Księgarni Regionalnej Stanisława Chudzińskiego w Mogilnie, ul. Giełły 4. Uroczysta promocja „Raju” odbyła się w czwartek 8 maja br. w Teatrze Bagatela w Krakowie, a w poniedziałek 12 maja br. w Przyjeździe podczas inauguracji „Krakowskich Prezentacji”.

Możesz żyć ekologicznie

10 sposobów na lepsze traktowanie świata

Wszystko, co Ty i Twoja rodzina zrobicie dla środowiska, pomoże w utrzymaniu bardziej czystego i bezpiecznego otoczenia w przyszłości. Spróbuj zastosować się do zasad „ekologicznego dekalogu”, pomyśl, że świat w którym żyjesz, zasługuje na lepsze traktowanie.

Szanuj wodę.

Woda jest wyjątkowo drogoceńnym surowcem. Czy mógłbyś sobie wyobrazić życie bez niej? Tymczasem obchodzimy się z nią bezpardonowo. W miejscach pracy czy w mieszkaniach, gdzie nie ma wodomierzy, marnujemy wodę bez opamiętania, traktując ją jak dobro nieczyje. Ten stosunek zmienia się, kiedy za każdą kropelkę musimy zapłacić. Zdarzają się wtedy zachowania skrajne, jak... kąpiel całej rodziny w jednej wannie.

Tymczasem wystarczy * naprawić ciekący kran * brać prysznic zamiast kąpeli * ekonomicznie prać, używając pralki oszczędzającej wodę (wydatek zwróci się niespodziewanie szybko), * nie myć naczyń pod bieżącą wodą, * jeśli ma się ogródek, podlewać go zebrana w beczce deszczówką.

Nie hałasuj

Hałas także jest czynnikiem zanieczyszczającym środowisko. Wpływa ujemnie na nasze zdrowie psychiczne i fizyczne. Jeśli często narzekasz na hałaśliwych sąsiadów, zastanów się, czy ktoś nie narzeka na ciebie. Ogrodzenie, żywopłot czy drzewa posadzone wokół twojego domu mogą znacznie zredukować hałas (zarówno ten dochodzący z zewnątrz, jak i ten którego sam jesteś przyczyną). Tak samo działają solidne drzwi, okna z podwójnymi szybami, wyciszone ściany czy dywany położone na podłodze. Im więcej mebli, zasłon, obrazów i książek posiadasz w mieszkaniu, tym mniej stajesz się hałaśliwy.

* Jeśli od sąsiadów oddziela cię cienka ściana, nie ustawiaj przy niej hałaśliwej pralki czy lodówki. * Nie zapominaj też, że głośna muzyka, której słuchasz, odbierana jest przez twoich sąsiadów jak tępe dudnienie. * Jeśli spędzasz czas na łonie natury, a koniecznie chcesz posłuchać radia czy magnetofonu - używaj słuchawek.

Oszczędzaj energię elektryczną.

Oszczędzanie energii elektrycznej to najbardziej przyjazny gest w kierunku środowiska. Na dodatek zmniejsza on twoje domowe wydatki. W zasadzie każdy wie, jak oszczędzać energię, ale jakże często o tym zapominamy. Przypomnijmy więc: * wystarczy zgasić zbędną żarówkę, * pozbyć się wiekowej pralki czy lodówki, która wręcz „pożera” prąd, * wymienić żarówki na energooszczędne (mają one jeszcze jedną zaletę - są trwalsze), * gdy robi się

niedużo zimniej w mieszkaniu, po prostu założyć sweter, zamiast od razu dogrzewać elektrycznym grzejnikiem albo zwiększać „moc” kaloryferów (jeśli są wyposażone w termostat) - weź również pod uwagę, że przebywanie, a zwłaszcza sen w chłodnym pomieszczeniu hartują organizm i znakomicie konserwują urodę.

Bądź ekologicznym kierowcą

W miarę jak podnosi się standard naszego życia, na drogach przybywa samochodów. Ekolodzy uważają, że spaliny wydostające się z rur wydechowych wpływają na stan zdrowia co najmniej 1/3 populacji (w szczególności dotyczy to dzieci i osób starszych). Nawet nie narodzone jeszcze dzieci cierpią na skutek trujących wyziewów. Co możesz zrobić? * Jeśli możesz używaj benzyny bezołowiowej, * zamień napęd w paliwożernym samochodzie na gazowy, * jeśli nie musisz używać samochodu, zamień go na środki komunikacji miejskiej, rower lub spacer - nie tylko pomożesz środowisku, ale własnemu zdrowiu (o zaletach chodzenia i jazdy na rowerze pisaliśmy już wielokrotnie).

Ostrożnie z lekami

Pomimo coraz wyższych cen leków, nadal zbyt często gromadzimy je w domowych apteczkach, bo lubimy mieć „coś na wszelki wypadek”. Zdarza się też niestety, bardzo często, że pomimo zaleceń lekarza wstrzymujemy kurację, gdy tylko pocujemy się lepiej, a resztki leku wędrują do szafki. Rezultat? Dziesiątki opakowań i fiolek z przeterminowanymi specyfikami, które trafiają w końcu do kosza na śmieci, a stamtąd na wysypiska, gdzie mogą się stać zagrożeniem dla życia przyrody. A zatem? * Kupujmy leki tylko wtedy i w takich ilościach, które są niezbędne do uporania się z danym schorzeniem.

Bądź ekologicznym ogrodnikiem

Chemiczne środki owadobójcze są być może skuteczne w walce ze szkodnikami, ale mogą również zaszkodzić nam, zjadaczom wyhodowanych owoców i warzyw, zatruwając całe środowisko a nawet w sposób bezpośredni gdy zostały niewłaściwie użyte. Dlatego, na ile tylko jest to możliwe, pozwólmy naturze uporać się ze szkodnikami, a do nawożenia używajmy nawozów naturalnych. * Stosujmy biodynamiczne zasady nie tylko w uprawie gospodarstw rolnych, ale także w przydomowym ogrodzie czy na działce.

Nie śmieć

Największym zagrożeniem dla naturalnego środowiska - a więc i dla nas samych - są śmieci: gromadzone na wysypiskach, spalane w spalarniach, pozostawione w lasach, nad jeziorami, na polach. Jak powstrzymać nieustanne powiększanie się góry odpadków, które sami wytwarzamy?

Nie pozostawiaj śmieci przynajmniej tam, gdzie nie mają prawa się znaleźć - dzikie wysypiska w lesie, plastikowe odpady pozostawione w miejscu, gdzie ktoś urządził sobie piknik to świadectwa ludzkiego barbarzyństwa, puszek i plastikowe worki pozostaną tam przez dziesiątki lat, będą śmiertelną pułapką dla ptaków i małych zwierząt, a szklana butelka może stać się przyczyną pożaru. * Jeżeli nie możesz zakopać śmieci w miejscu pikniku, zabierz je z sobą i wyrzuć w miejscu do tego przeznaczonym.

Pomóż przetwarzać surowce wtórne.

Kolorowe pojemniki ustawione w coraz większej liczbie miejsc nie mają na celu ich udekorowania. Papier, metal i szkło mogą być powtórnie przetworzone, ale tylko wtedy, gdy sami przesortujemy własne śmieci i wrzucimy je do odpowiedniego pojemnika. W krajach wysoko rozwiniętych za wyrzucanie produktów, które można przetworzyć, razem z innymi odpadkami, stosuje się wysokie kary pieniężne.

Jak najmniej opakowań

Ilość śmieci zależy m.in. od ilości opakowań, w których kupujemy różne produkty. Zmora są zwłaszcza wszelkiego rodzaju plastikowe słoiki służące do jednorazowego użytku. Na Zachodzie odchodzi się już od plastikowych „reklamówek” i butelek. Zastępują je papierowe torby. * Zwracaj uwagę na rodzaj opakowań, wybieraj te, które lepiej ulegają rozkładowi (papier w różnych postaciach). * Jeśli chcesz pomóc środowisku i zmniejszyć ilość odpadów, zrezygnuj z małych opakowań na rzecz dużych, które można potem uzupełnić. Przy okazji zaoszczędzisz, bo w cenę produktu zawsze wliczona jest cena opakowań. Po co więc przepłacać skoro i tak wyrzucamy opakowanie na śmietnik?

„Ekologicznie” znaczy zdrowo

Zaufaj ekologicznym, zdrowym produktom. Mowa tu nie tylko o zdrowej żywności, ale również o środkach czystości, farbach, meblach, ubiorach, kosmetykach. Kupuj produkty opatrzone specjalnym znaczkiem „zielonego punktu”, żywność z atestem Ekolodu (posiada gwarancję ekologicznej uprawy wolnej od chemii), a także kosmetyki opatrzone informacją „nie testowane na zwierzętach” lub symbolem króliczka umieszczonego w trójkącie lub prostokącie (oznacza to samo).

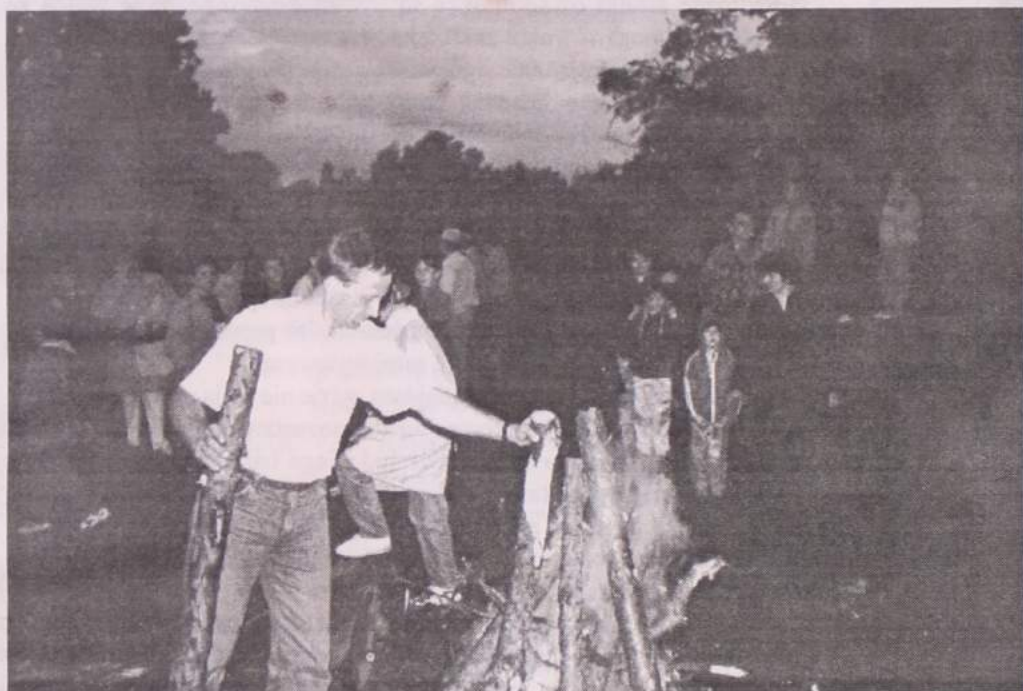
Dorota Wydro

W NASZYM OBIĘKTYWIE

Noc Świętojańska

Gdy dekorowano łódki jeszcze nie padało

Mimo deszczu ognisko zapłonęło

W Galerii „FUKS” do końca sierpnia wystawa Mariana Rólskiego

Autor

W Galerii „Lustro” malarstwo Krystyny Garstka Saran

Autorka

VII MOGILEŃSKIE SPOTKANIA PLASTYCZNE

ZAPREZENTOWANO
240 PRAC

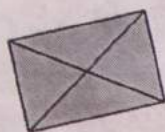

PONAD 30 AUTORÓW

INAUGURACJE SPOTKAŃ
UŚWIETNIŁ

INOWROCŁAWSKI
KWARTET MUZYKI
SALONOWEJ

LISTY DO REDAKCJI

Szanowna Redakcjo!

Proponuję opublikować na łamach „Rozmaitości Mogileńskich” swoje wiersze, wybrane spośród przesłanego zestawu.

Rezygnuję z honorarium. Proszę o egzemplarz autorski.

Urodziłem się 12 lipca 1959 roku w Ostrołęce. Ukończyłem Akademię Teologii Katolickiej w Warszawie. Pracuję jako nauczyciel w Zespole Szkół Zawodowych Nr 4 w Ostrołęce. Jestem żonaty (żona Janina- Żaneta). Debiutowałem w 1992 roku na łamach „Zielonego Sztandaru”.

Mam już w swoim dorobku twórczym ponad 1000 publikacji krajowych i zagranicznych, m.in. w pismach:

Lektura (Kraków), Literacki Głos Nauczycielski (Warszawa), Fraza (Rzeszów), Kresy Literackie (Chełm), Regiony (Warszawa), Integracja (Warszawa), W Drodze (Poznań), Rozmaitości Mogileńskie (Mogilno), Gość Niedzielny (Katowice), Więź (Warszawa), Wychowawca (Kraków), Powściągliwość i Praca (Warszawa), Wzrastanie (Tarnów), Królowa Apostołów (Warszawa), Nowe Życie (Wrocław), Powiernik Rodzin (Katowice), List (Kraków), Ave (Radom), Kościół nad Odrą i Bałtykiem (Szczecin), Karan (Warszawa), Droga (Kraków), Gwiazda Morza (Gdańsk), Posłaniec Warmiński (Olsztyn), Źródło (Kraków), Orzeł Biały (Londyn), Głos Polski (Toronto), Zwrot (Czeski Cieszyń), Słowo (Berlin), Ognisko (Kopenhaga), Nowy Lud (Kurytyba- Brazylia), Z Pomocą (Ottawa), Głos Polski (Recklinghausen - Niemcy), Czyn Katolicki (Londyn), Kraj (Brisbane-Australia).

Jestem współautorem antologii poezji, m.in. następujących: „A Duch wieje kędy chce...” (Lublin 1994), „Z ziemi moja radość” (Kraków 1995), „Modlitwy znane i na nowo odkryte” (Kraków 1996), „Polska nam Papieża dała” (Kraków 1996), „Słowa oczekiwane” (Kraków 1997).

Jestem laureatem ogólnopolskich konkursów literackich. Ostatnio ukazał się wybór moich wierszy „Ikar”. Jestem autorem m. in. „cyklu 59 artykułów popularnonaukowych pn. „Powołanie w Piśmie Św.” (Głos Katolicki - Łomża, 1995-1996).

Wiersze moje były prezentowane na antenie wielu rozgłośni radiowych, m.in. w następujących: Radio Maryja (1995), Katolickie Radio Warszawa (1996), Radio Rezonans (Sosnowiec, 1996), Radio Alfa (Kraków, 1996), Radio Jasna Góra (Częstochowa, 1996), Katolickie Radio AS (Szczecin, 1997), Radio Niepokalanów (1997), Katolickie Radio Radomskie Ave (1997), Radio Emaus (Łódź, 1997).

Łączę pozdrowienia oraz życzenia wszelkiej pomyślności w codziennym życiu.

W. Janusz Mikulski
Ostrołęka, 1997.07.09

Z cyklu „I znowu noc”

niebo ma katar
ja też
kroplami swymi na mojej kartce
pisze wiersz

ludzie głosują
na prezydenta
wśród deszczu
chmur

pod niebem bladym
które pamięta
kształt życia i słów...

miłość Twoja
jak rwące wody
wypełnia wyschnięte
koryta rzek

miłość Twoja
zastonami nocy
otula zmęczone
i śpiące serce

miłość Twoja
rozrzuca na nasze drogi
kwiaty zieleni
szczęście.

słońce się do mnie uśmiecha
jak sen
orkiestra światła podrywa
do tańca
chce mi się tańczyć
przez cały dzień....

słońce sypie okruchy światła
przez szyby i na balkon
wyfrunę z bloku będę tańczyć
wtórować akordom światła

słońce mi swą podaje dłoń
prowadzi przez ulice
ogrzewa światłem moją skroń
cieplem otula życie...

na murach okratowanych zamków
pną się zielone pędy
nadziei słońce nie przechodzi
przez grube ściany twierdz

dziedzińca strzegą głębokie
fosa ciszy w słońcu gorącym
otwiera się zwodzony most
wybiegają na koniach strzelcy i psy

przed zmrokiem wracają
z zabitym zwierzyzną
zamyka się zwodzony most
żelazne kraty opadają w dół....

Wiesław Janusz Mikulski

**ZARZĄD GMINY w MOGILNIE
OGŁASZA KONKURS NA STANOWISKO**

**DYREKTORA MŁODZIEŻOWEGO OŚRODKA
KULTURY I REKREACJI w MOGILNIE**

1. WYMAGANIA KWALIFIKACYJNE:

- a/ wykształcenie wyższe specjalistyczne (określone Rozporządzeniem Ministra Kultury i Sztuki z dnia 25 maja 1992 roku - Dz.U. Nr 46, poz. 206)
- b/ co najmniej 3-letni staż pracy w pełnym wymiarze w instytucjach kultury lub w innych zakładach pracy na stanowisku prowadzącym działalność kulturalną,
- c/ znajomość problemów organizacji i zarządzania instytucją kultury,
- d/ profesjonalna znajomość języków obcych.

2. WARUNKI PRZYSTĄPIENIA DO KONKURSU:

- a/ złożenie następujących dokumentów:
 - podania z wnioskiem o dopuszczenie do konkursu
 - oryginału lub potwierdzonego odpisu dyplomu ukończenia wyższej uczelni,
 - świadectwa potwierdzającego ukończenie formy doskonalenia zawodowego,
 - opinii z miejsca pracy, szczególnie z ostatnich trzech lat,
 - kwestionariusza osobowego,
 - zaświadczenia lekarskiego o stanie zdrowia;
- b/ przedstawienie na piśmie i złożenie w Wydziale Oświaty, Kultury i Sportu Urzędu Miasta i Gminy w Mogilnie do dnia 12 sierpnia 1997r. własnej koncepcji prowadzenia placówki w zakresie kreowania kultury wśród młodzieży szkolnej przez MDK.

3. Zgłoszenia wraz z wymaganymi dokumentami należy złożyć w terminie do dnia 12 sierpnia 1997r. w Wydziale Oświaty, Kultury i Sportu UMIG w Mogilnie, ul. Narutowicza 1 pok. nr 27.

4. Konkurs prowadzi komisja powołana przez Radę Miejską w Mogilnie. Zakończenie postępowania konkursowego nastąpi najpóźniej po 30 dniach od upływu terminu wyznaczonego do zgłaszania ofert.

Wydawca: Rada Miejska w Mogilnie. Adres Redakcji: Mogileński Dom Kultury ul. Ks. Piotra Wawrzyniaka 1, 88-300 Mogilno, tel. 152480 fax 152480 konto: BS Mogilno Nr 81560006 - 2684 - 27016 - 11 -0/0
Redaguje kolegium w składzie: Maria Krause, Jolanta Czerwińska, Przemysław Majcherkiewicz,
Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść zamieszczanych ogłoszeń. Skład i druk: Drukarnia „Scriptor”
62-200 Gniezno ul. 22 Lipca 85

Z okazji 75 lecia Klubowi Sportowemu

NOTEĆ GĘBICE

życzenia

samyh udanych „kopnięć”

Redakcja „ROZMAITOŚCI”

USC**MOGILNO - ZANOTOWANO****ZGONY - czerwiec 97**

1. Pokorska Balbina lat 80 - Wylatowo
2. Gwiazda Franciszek lat 76 - Mogilno
3. Stachowiak Stefania lat 68 - Mogilno
4. Paczuła Gertruda lat 90 - Gorzyszewo
5. Sulski Edmund lat 73 - Wasielewko
6. Ciorkowski Jan lat 65 - Mogilno
7. Jop Katarzyna lat 85 - Mogilno
8. Przybylska Janina lat 60 - Wieceanowo
9. Łukomska Maria lat 45 - Mogilno
10. Namysłowska Joanna lat 74 - Mogilno
11. Szperka Czesława Helena lat 75 - Józefowo
12. Stawska Zofia lat 95 - Mogilno
13. Mikołajczak Marian lat 70 - Mogilno
14. Bartecka Wiesława lat 35 - Mogilno
15. Krężel Anna lat 40 - Mogilno

MAŁŻEŃSTWA - czerwiec 97

1. Częstochowski Sławomir - Gębice i Schulz Marzena - Gorzyszewo
2. Broniszewski Dariusz - Słaboszewko i Wałkowska Agata - Mogilno
3. Spychalski Wojciech - Mogilno i Ornatek Joanna - Mogilno
4. Ciepek Sylwester - Kołodziejewo i Sobkowska Irena - Wszedzień
5. Losik Grzegorz - Mogilno i Losik Mariola - Mogilno
6. Marciniak Piotr - Gaj i Czerniejewska Iwona - Procyń
7. Kolberg Marek - Mogilno i Kotwasińska Magdalena - Chabsko
8. Nawrocki Piotr - Dzierżążno i Chartwich Małgorzata - Kunowo
9. Strzerzyński Krzysztof - Iskra i Grabowska Ewa - Dąbrówka
10. Groblewski Robert - Mogilno i Skrzypeczak Agnieszka - Mogilno
11. Lasecki Marcin - Mogilno i Zielińska Elżbieta - Mogilno
12. Mazurkiewicz Grzegorz - Niestronno i Stojek Renata - Mogilno
13. Fredyk Rafał - Mogilno i Świerczyńska Renata - Dębina
14. Piechowski Leszek - Stawiska i Nurska Ewa - Trląg
15. Wiśniewski Rafał - Żabienko i Mieżał Anna - Wylatowo
16. Damazyn Arkadiusz - Inowrocław i Lisiecka Joanna - Mogilno
17. Świdowski Robert - Gębice i Lasecka Agnieszka - Mogilno
18. Kamiński Rafał - Orchowo i Tryl Lidia - Marcinkowo
19. Kucharski Jacek - Mogilno i Grzankowska Agnieszka - Drewno
20. Świątkowski Janusz - Janikowo i Kołczyńska Agnieszka - Strzelce
21. Kurnatowski Piotr - Mogilno i Paliwoda Beata - Mogilno
22. Grzechowiak Rafał - Mogilno i Kuczyńska Beata - Mogilno
23. Fac Andrzej - Suchary i Malinowska Małgorzata - Kwieciszewo
24. Gajewicz Mariusz - Janikowo i Janik Joanna - Dąbrówka
25. Lebryk Julian - Mogilno i Narożniak Małgorzata - Mogilno

Wyrazy głębokiego współczucia członkowi
Zarządu Gminy Mogilno
panu radnemu
Janowi Barteckiemu
z powodu śmierci

ŻONY WIESŁAWY

składają burmistrz, zarząd gminy, rada miejska oraz
pracownicy
Urzędu Miasta i Gminy w Mogilnie

UWAGA!

KLUB SPORTOWY „POGOŃ” ZAPRASZA

Zarząd Ludowego Klubu Sportowego „Pogoń” w Mogilnie w dniu 3 sierpnia 1997 r. o godz. 10,00, organizuje na własnych obiektach przy ul. Mickiewicza 42 IV Turniej Piłki Nożnej im. M. Olszewskiego.

Do udziału w Turnieju Klub zaprosił: MLKS „Unia” Janikowo, KS „Mieszko” Gniezno, MLKS „Zjednoczeni” Trzemeszno, MLKS „Pogoń” Słupca i LZS „Noteć” Gębice.

Za trzy pierwsze miejsca ufundowane zostały puchary, i tak:

- za zajęcie I miejsca Przewodniczącego Rady Miejskiej w Mogilnie, Pana Jana Thiede,

- za zajęcie II miejsca Burmistrza Miasta i Gminy w Mogilnie Pana Stanisława Łaganowskiego

- za zajęcie III miejsca, syna Pana Michała Olszewskiego - Hilarego Olszewskiego.

Znaleźli się już sponsorzy, którzy wsparli finansowo organizację Turnieju.

Jednocześnie Zarząd Klubu za naszym pośrednictwem zwraca się z prośbą o wsparcie finansowe lub rzeczowe przy organizacji Turnieju.

Wszystkich kibiców zapraszamy na Turniej.

Prezes Klubu Jan Kasprzyk

OKNA I DRZWI

ZPCVIDREWNA

ROLETY ZEWNĘTRZNE

ZPCVIALUMINIUM

DRZWI PRZESUWANE DO SZAF

Dla okien z PCV k = 1,3 - 2,2 W/m. K

Przykładowe ceny okien:

szer. x wys. (mm)

880x855 269,00 PLN

1180x1155 602,00 PLN

1180x1455 663,00 PLN

1480x1455 712,00 PLN

Drzwi i skrzydła drzwiowe już od 220,00 PLN

ceny nie zawierają podatku VAT

DORPOL, 88-300 Mogilno, ul. Żeromskiego 3,

tel./fax (0-533) 15-20-96

Urząd Miasta i Gminy w Mogilnie uprzejmie informuje wszystkich zainteresowanych, że w związku z tragiczną sytuacją powodziową na południu Polski, uruchomił specjalne konto bankowe celem gromadzenia środków finansowych z przeznaczeniem dla powodźian.

Pieniądze można wpłacać na konto:

BANK GDAŃSKI O/MOGILNO

nr 10401080-97432-4

z dopiskiem:

„DLA POWODZIAN”

Uwaga: Wpłaty zwolnione są od opłat bankowych!

Dodatkowo podajemy, że Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Mogilnie prowadzi zbiórkę darów rzeczowych, które zostaną przekazane Polskiemu Czerwonemu Krzyżowi, jako głównemu koordynatorowi pomocy dla powodźian.

Lek. med
Grzegorz Urbański

specjalista chirurgi ogólnej
i okolicznej z Kliniki Poznańskiej
Konsultuje

m.in. guzy i nowotwory:
tarczycy, piersi, skóry, przewodu
pokarmowego, tkanek miękkich.

Przyjmuje:

Mogileńska Przychodnia ZOZ
Mogilno, ul. Kościuszki 10
2 i 4 piątek miesiąca od godz. 17.00

Informacje telefoniczne
Poznań 061 789-796

Położnik Ginekolog
Prywatna praktyka lekarska

Lek. Med.
BOHDAN MICHALAK

poradnia „K” Mogilno

czwartek 15.30-16.30

poradnia „K” Strzelno

poniedziałek 15.30 - 16.30

adres domowy:

Strzelno Kasprowieca 6/25 tel. 183-111

Lek. Med.
MBAMU NSONSA

specjalista ginekolog - położnik
praktyka prywatna -

Przychodnia ZOZ Mogilno

- środa

w godz. 16.00 - 17.00

Strzelno

- wtorek, czwartek

w godz. 16.00 - 17.00

rejestracja: tel. 183-211

Prywatny Gabinet Lekarski

dr Wiesław Blumski

specjalista w ginekologii i położnictwie

Anestezjolog

Przyjmuje:

wtorek od godz. 14.30 - 16.30

Spółdzielnia Inwalidów (biurowiec)

Mogilno ul. Padniewska 1

Tłumacz Przysięgły
Języka Niemieckiego

mgr Krzysztof Witczak

przyjmowanie zleceń:

Mogilno, Pl. Wolności 19

pn.-pt. 10.00 - 17.00, sob. 10.00 - 13.00

tel. 155-032 lub 155-249

S P R Z E D A M

zamrażarkę typu

MORS (110 L)

cena 400 zł.

Mogilno tel. 15-13-36

USŁUGI PROJEKTOWE

Pracownia Projektowo-Kosztorysowa

inż. Jerzy Napierała

Mogilno, ul. Sportowa 2/12 tel. 152-369

Wykonuje

1. Projekty architektoniczne - konstrukcyjne budynków mieszkalnych, gospodarczych, usługowych i letniskowych itp.
2. Projekty branżowe (wod. kan., gaz)
3. Projekty techniczne
4. Kosztorysy budowlane

Ponadto

1. Pełni nadzory budowlane
 2. Udostępnia katalogi budowlane i sprawdza projekty gotowe
 3. Udziela fachowej pomocy w zakresie przygotowania formalno-prawnego każdej inwestycji, modernizacji, zmiany przeznaczenia budynku, lokalu
- Wystawia faktury VAT

Adres biura:

1. Mogilno ul. Sportowa 2/12 tel. 152-369

2. Mogilno, ul. Narutowicza 1

pokój 52 (gmach Urzędu MiG) czynne: wtorek, środa, czwartek, g. 9.00 - 14.00

B i u r o W y c e n y N i e r u c h o m o ś c i

inż. Mieczysław Ledwożyw

Państwowy Rzecznik Majątkowy d/s Szacowania Nieruchomości
upr. Nr 1742 Min. Gosp. Przestrzennej i Bud.

oferuje usługi w zakresie:

wyceny wartości nieruchomości budynkowych, budowli, działek gruntowych, maszyn i urządzeń dla potrzeb sektora bankowego, skarbowo-podatkowego, transakcji kupna sprzedaży, naliczanie amortyzacji i innych.

Adres biura:

Mogilno ul. Padniewska 3a
tel/fax 15-19-48